

ข่าวชุมชน

ปฏิรูปประเทศไทย ๙ ให้ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง

ฉบับที่ ๑๓๓ กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๕๔

แผน
คืออะไร (กันแน่)

เส้นทางไป
สู่บัวใหญ่
จัดการตนเอง

เครือข่ายคนจน
เมืองชุมแพ
ลงขันทำนารวม

ปฏิรูปที่ดิน
โดยชุมชนที่
คลองหินปูน

ปฏิรูปขบวน
องค์กรชุมชน

ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเองคือ ให้เจ้าของปัญหา แก้ปัญหาตนเอง

นักพัฒนาสังคมทั่วโลกพยายามค้นหาสาเหตุว่าทำไมการพัฒนาที่ผ่านมาส่วนใหญ่ (หรือเกือบทั้งหมด) ล้มเหลว เพราะวิธีการจัดสรรงบประมาณใช้ใหม่? เพราะการคอร์รัปชันใช้ใหม่? เพราะระบบราชการไม่มีประสิทธิภาพใช้ใหม่? เพราะการพัฒนาไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมชุมชนใช้ใหม่? ครึ่งศตวรรษผ่านไป ดูเหมือนยังไม่มีใครพบคำตอบที่แท้จริงเลย เพราะการพัฒนาในประเทศที่ระบบราชการดี มีประสิทธิภาพ ไม่มีการคอร์รัปชัน ก็ไม่พบว่าประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ

ปี ๒๕๔๘ หลังเหตุการณ์ซินามิ มีการประชุมแลกเปลี่ยนบทเรียนการทำงานพื้นฟูชุมชนระหว่างชาวบ้านจากประเทศต่างๆ ในเอเชียและมีผู้นำชุมชนจากนิวออลีนส์ สหรัฐอเมริกาที่โดนพายุแคทรินามาร่วมประชุมด้วย สิ่งที่เขาเล่าให้ฟังน่าตกใจมาก เพราะในประเทศที่มีระบบการบริหารจัดการต่างๆดีที่สุดในโลกอย่างสหรัฐอเมริกานั้น ปรากฏว่าการแก้ปัญหาพื้นฟูชุมชนช้ากว่าประเทศไทยหลายเท่าตัว หลายเดือนผ่านไป ชาวบ้านยังไม่มีที่อยู่กันเลย ในขณะที่เรา (ชาวบ้านและหน่วยงาน) สามารถทำให้ชาวบ้านทุกคนมีเต็นท์อยู่ภายใน ๗ วัน มีบ้านชั่วคราวอยู่ภายในสองสัปดาห์และมีบ้านถาวรอยู่หมดยุคทุกคนประมาณ ๖ เดือน

เราไปเยี่ยมผู้ประสบภัยที่ศรีลังกาในเดือนมีนาคม ๒๕๔๘ (สามเดือนหลังซินามิ) พบว่าสภาพความเดือดร้อนต่างๆของที่นี่ยังเหมือนบ้านเราเมื่อสองอาทิตย์แรกของซินามิ ทำไมกระบวนการฟื้นฟูชุมชนจึงล่าช้ากัน ทั้งสองกรณีมีจุดร่วมกันคือ คนที่แก้ปัญหาหลักคือหน่วยงานของรัฐ ไม่ใช่ชาวบ้านเจ้าของปัญหา

ที่พอช.โครงการบ้านมั่นคงทำงานในเกือบ ๓๐๐ เมือง รับผิดชอบ ๘๕๐ กว่าโครงการ มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบไม่เกิน ๕๐ คน โครงการสวัสดิการชุมชนรับผิดชอบกว่า ๓,๕๐๐ กองทุนมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบทั่วประเทศไม่เกิน ๑๐ คน เรามีพื้นที่รับผิดชอบทั่วประเทศ แต่มีเจ้าหน้าที่เพียง ๓๔๐ คน ในขณะที่หน่วยงานอื่นๆอาจใช้เจ้าหน้าที่มากถึงหลายพันหรือนับหมื่นคน ทำงานในภารกิจที่ใกล้เคียงกัน

นั่นเพราะเราใช้หลักการสำคัญในการทำงานว่า ชาวบ้านเจ้าของปัญหาต้องลุกขึ้นมาแก้ปัญหาด้วยตนเอง บ้านมั่นคง ๘๕๐ โครงการ หมายถึงการมีผู้นำที่ไม่มีบ้านเป็นของตนเองประมาณ ๑๐,๐๐๐ คนเป็นกำลังสำคัญในการบริหารจัดการโครงการ และครัวเรือนผู้เดือดร้อน ๔๐,๐๐๐ ครัวเรือนสนับสนุน กองทุนสวัสดิการ ๓,๕๐๐ หมายถึงการมีผู้นำชุมชนที่ต้องการสวัสดิการกว่า ๔๐,๐๐๐ คน ร่วมขับเคลื่อนงานและสมาชิกประมาณสองล้านคนร่วมมือกันทำงาน

ถ้าไม่ใช่หลักการว่าเจ้าของปัญหาลุกขึ้นมาแก้ปัญหาดูแลตัวเองแล้ว งานพัฒนาชุมชนเป็น Mission Impossible เป็นภารกิจที่เป็นไปไม่ได้เลย คนที่ไม่เคยยากจนจะมาแก้ปัญหาความยากจนได้อย่างไร ผู้ไม่เคยมีปัญหามีบ้านอยู่จะแก้ปัญหาคนไร้บ้านได้อย่างไร คนไม่เคยประสบภัยธรรมชาติ จะแก้ปัญหาภัยพิบัติชุมชนได้อย่างไร ฯลฯ คนที่ไม่เคยมีหนี้สินจะมาแก้ปัญหาคนเป็นหนี้ได้อย่างไร เอาละ เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์สูงหลายคนอาจจะแก้ได้ แต่ในเชิงปริมาณละ? เราต้องใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐกี่ล้านคนมาแก้ปัญหาคนจนให้หมดประเทศไทย ถ้าคนเหล่านั้นไม่ลุกขึ้นมาแก้ปัญหของตนเอง แล้วเงินที่เอามาจ้างเจ้าหน้าที่นับล้านคนทำงานสามสิบปี มาแก้ปัญหาคนจนนั้นจะไม่มากกว่าการที่เราเอาเงินไปแจกคนจนทุกคนดอกหรือ?

การให้คนจนเจ้าของปัญหาลุกขึ้นมาแก้ปัญหของตนเองเป็นทางที่ต้องเลือกสำหรับการพัฒนาชุมชนสมัยใหม่ เพราะห้าสิบปีของการพัฒนาชุมชนที่ผ่านมาบอกเราว่า เราแก้ปัญหาความยากจนไม่ได้ แก้ไม่ตรงจุด แก้ไม่ตรงความต้องการของคนจน แก้ได้ไม่หมด ถ้าเราใช้แนวทางให้เจ้าหน้าที่แก้ปัญหา บอกได้เลยว่าอีก ๑๐๐ ปีต่อไปก็ยังแก้ไม่ได้ งานพัฒนาชุมชนก็จะเป็นเพียงอีกอาชีพหนึ่งที่มีความมั่นคงมากที่สุด คนทำงานมีเงินเดือนตลอดไป แต่คนจนก็ยังยากจนตลอดกาล

การให้คนจนเจ้าของปัญหาลุกขึ้นมาแก้ปัญหาดูแลตัวเองคือความหมายที่แท้จริงของการให้ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง

สารบัญ

หมายเหตุประเทศไทย ๔

- ประชากรไทย ปี ๒๕๕๓ มี ๖๕ ล้านคน และหญิงมากกว่าชาย
- คนไทยใช้อินเตอร์เน็ต เพียง ๒๒% แต่ใช้โทรศัพท์มือถือถึง ๖๑%
- โรงแรมทั่วประเทศ ๔,๐๐๐ แห่ง
จ้างงาน ๑๘๐,๐๐๐ คน

ความมั่นคงด้านอาหาร ๑๕
เครือข่ายคนจนเมืองชุมแพลงขันทำนารวม

จัดการที่ดินโดยชุมชน ๑๘
ปฏิรูปที่ดิน โดยชุมชนที่คลองหินปูน

ข่าวชุมชน ๓๐

๖ แผนชุมชน
แผน คืออะไร (กันแน่น)

๑๐ ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง
เส้นทางไปสู่บัวใหญ่จัดการตนเอง

๒๓ สวัสดิการชุมชน
วิเคราะห์กองทุนสวัสดิการชุมชน ๒๕๕๓

๒๕ ปฏิรูประบบข้อมูลชุมชน
๒๖ ปฏิรูปขบวนการองค์กรชุมชน

๓๓ มองให้ลึกนิกให้กว้าง
จดทะเบียนถูกต้อง แต่...อ่อนแอและโกง

ประชากรไทย ปี ๒๕๕๓ มี ๖๕ ล้านคน และหญิงมากกว่าชาย

สำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานผลการจัดทำสำมะโนประชากรล่าสุดปี ๒๕๕๓ ระบุว่าประเทศไทยมีประชากรรวมทั้งสิ้น ๖๕.๔ ล้านคน ใน ๒๐.๓ ล้านครัวเรือน เป็นผู้หญิง ๕๑% ผู้ชาย ๔๙% โดยธรรมชาติประชากรหญิงและชายจะอยู่ที่ครึ่งต่อครึ่ง สัดส่วนที่ว่ามันเป็นจริงในปี ๒๕๐๓ หรือ ๕๐ ปีที่แล้วคือผู้หญิง ๑๐๐ คน มีผู้ชาย ๑๐๐.๔ คน แต่สัดส่วนของผู้ชายลดลงเรื่อยๆ จนปีล่าสุดคือ ผู้หญิง ๑๐๐ คน มีผู้ชายแค่ ๙๖ คน อัตราส่วนทางเพศที่ต่ำสุดคือกรุงเทพมหานครคือผู้หญิง ๑๐๐ คน มีผู้ชายเพียง ๙๔ คน สูงสุดคือภาคใต้ที่ผู้หญิง ๑๐๐ คน ผู้ชาย ๙๘ คน ถ้าเทียบระหว่างเมืองกับชนบทพบว่าเขตเมืองมีผู้หญิงมากกว่าผู้ชายคืออัตราส่วนทางเพศในเขตเทศบาลมีผู้หญิง ๑๐๐ คน ผู้ชายเพียง ๙๔ คน นอกเขตเทศบาลหรือชนบทผู้หญิง ๑๐๐ คน ผู้ชาย ๙๘ คน

เมื่อจำแนกเป็นรายภาคพบว่าประชากรมากที่สุดในภาคอีสานคือ ๒๘% (๒๘.๗ ล้านคน) ของประชากรทั้งประเทศ รองลงไปคือภาคภาคกลาง ๒๗% ภาคเหนือ ๑๗% ภาคใต้ ๑๓% และมีคนอยู่ในกรุงเทพมหานคร ๘.๒ ล้านคนคิดเป็น ๑๒% ของประชากรทั้งหมด

การทำสำมะโนประชากรจะทำทุก ๑๐ ปี ในปี ๒๕๔๓ มีประชากร ๖๐.๖ ล้านคน เพิ่มขึ้นประมาณ ๕ ล้านคนในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา แต่เมื่อดูอัตราการเพิ่มแล้วพบว่าอัตราการเพิ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ เป็นต้นมา คืออัตราการเพิ่มระหว่างปี ๒๔๙๓ - ๒๕๐๓ เพิ่ม ๓.๑๕% ปี ๒๕๑๓ อัตราเพิ่ม ๒.๗% ๒๕๒๓ เพิ่ม ๒.๖๕% ปี ๒๕๓๓ อัตราการเพิ่ม ๑.๙๖% ปี ๒๕๔๓ เพิ่ม ๑.๐๕% และระหว่างปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๓ อัตราการเพิ่มเพียง ๐.๗๗% เท่านั้น เพราะอัตราการเกิดที่ลดต่ำลง

สิ่งที่ลดลงอีกอย่างหนึ่งคือขนาดครอบครัว ห้าสิบปีที่แล้วคือในปี ๒๕๐๓ ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕.๖ คน มาปี ๒๕๕๓ ขนาดครัวเรือนอยู่ที่ ๓.๒ คนเท่านั้น ขนาดครัวเรือนลดลงไปถึง ๔๒% ในช่วงเวลา ๕๐ ปีหรือเกือบ ๑% ทุกๆปี ภาคที่มีขนาดครัวเรือนใหญ่คือ ๓.๕ คนต่อครัวเรือนคือภาคอีสานและภาคใต้ ในขณะที่กรุงเทพมหานครมีขนาดครัวเรือนเฉลี่ยเพียง ๒.๙ คนเท่านั้น *

คนไทยใช้อินเทอร์เน็ต เพียง ๒๒% แต่ใช้โทรศัพท์มือถือถึง ๖๑%

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของคนไทยอายุ ๖ ปีขึ้นไป (๖๑.๙ ล้านคน) ในปี ๒๕๕๓ พบว่า มีคนใช้คอมพิวเตอร์ ๓๐% และใช้อินเทอร์เน็ต ๒๒% หรือประมาณ ๑๓.๘ ล้านคน ในขณะที่ใช้โทรศัพท์ ๖๑% หรือประมาณ ๓๘.๒ ล้านคน และเป็นที่น่าสนใจได้ว่าคนเมืองใช้มากกว่าคนชนบท คือคนชนบทที่ใช้คอมพิวเตอร์มีเพียง ๒๕% อินเทอร์เน็ตเพียง ๑๖% และโทรศัพท์มือถือถึง ๕๗% ในขณะที่คนเมืองหรือคนที่อยู่ในเขตเทศบาลใช้คอมพิวเตอร์ถึง ๔๓% อินเทอร์เน็ต ๓๕% และโทรศัพท์มือถือถึง ๗๒%

มองย้อนหลังไป ๗ ปีในปี ๒๕๔๗ พบว่า มีคนไทยใช้คอมพิวเตอร์เพียง ๒๑% อินเทอร์เน็ตน้อยมากเพียง ๑๑% และโทรศัพท์มือถือถึงเพียง ๒๘% เท่านั้น

ในแง่ของการมีเครื่องมือสื่อสารดังกล่าวแล้ว การสำรวจพบแนวโน้มที่น่าสนใจว่าสัดส่วนของครัวเรือนที่มีโทรศัพท์พื้นฐานน้อยลงเรื่อยๆ คือปี ๒๕๔๙ มีครัวเรือน ๒๓% มีโทรศัพท์พื้นฐาน มาปี ๒๕๕๓ มีเพียง ๒๐%

เท่านั้น ในขณะที่ครัวเรือนที่มีคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้นจาก ๑๗% ในปี ๒๕๔๙ เป็น ๒๒% ในปี ๒๕๕๓ และครัวเรือนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจาก ๗% เป็น ๑๑% ในปี ๒๕๕๓

มองลึกลงไปในกลุ่มที่ใช้อินเทอร์เน็ต กลุ่มคนวัยไหนที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด การสำรวจพบว่าคนวัย ๑๕ - ๒๔ ปี มีสัดส่วนการใช้มากที่สุดคือ ๕๐% รองลงไปคือ วัย ๖ - ๑๔ ปี (๓๕%) วัย ๒๕ - ๓๔ ปี ประมาณ ๒๔% วัย ๓๕ - ๔๔ ปี ๑๓% และวัย ๕๐ ปีขึ้นไปเพียง ๔% เท่านั้นที่ใช้อินเทอร์เน็ต น่าสนใจอย่างยิ่งที่การสำรวจพบว่าคนไทยที่ใช้อินเทอร์เน็ต ๒๕% ใช้เล่นเกมส์....เจริญละชิ *

โรงแรมทั่วประเทศ ๔,๐๐๐ แห่ง จ้างงาน ๑๘๐,๐๐๐ คน

สำนักงานสถิติแห่งชาติสำรวจกิจการโรงแรมและเกสต์เฮาส์ทั่วประเทศ ในปี ๒๕๕๓ พบว่ามีโรงแรมและเกสต์เฮาส์รวม ๕,๔๒๐ แห่ง ส่วนใหญ่อยู่ในภาคใต้ (๒๗%) และภาคกลาง (๒๗%) มีห้องพักรวมทั้งสิ้น ๓๐๓,๑๕๔ ห้อง มีคนเข้าพักในปีที่ผ่านมา (๒๕๕๒) รวมประมาณ ๖๖.๖ ล้านคน

ธุรกิจโรงแรมเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อการจ้างแรงงานในระบบเศรษฐกิจของประเทศ โรงแรมทั้งหมดที่สำรวจมีการจ้างงานจำนวน ๑๘๐,๔๓๑ คน คนงานได้รับค่าตอบแทนรวม ๒๗,๕๒๗ ล้านบาท เฉลี่ยคนละ ๑๕๗,๙๑๑ บาท และธุรกิจโรงแรม เกสต์เฮาส์ทั้งหมดมีรายรับในปี ๒๕๕๒ จำนวน ๙๕,๘๔๘ ล้านบาท *

แผน

คืออะไร (กันแน่)

สัมภาษณ์พิเศษ

พลเอกสุรินทร์ พิกุลทอง

ประธานคณะกรรมการ

สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.)

หนังสือข่าวชุมชนฉบับนี้ ขอนำท่านผู้อ่าน พี่น้องเครือข่ายองค์กรชุมชน มาพูดคุยทำความเข้าใจจักกับประธานกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (บอร์ด พอช.) ที่ชื่อ พลเอกสุรินทร์ พิกุลทอง จากลูกชวานายากจนเช่าที่ปลูกข้าวบนพื้นที่ ๑๔ ไร่ ในจังหวัดเพชรบุรี ต่อสู้ดิ้นรนจนได้เป็นนักเรียนนายสิบทหารบก สู่นายทหารชั้นสัญญาบัตร กระทั่งได้รับการประดับยศพลเอก นอกจากท่านจะฝากผลงานในการรับราชการทหารแล้ว ท่านยังมีความเชี่ยวชาญในเรื่องการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างชุมชนกับรัฐในเรื่องที่ดิน รวมทั้งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงด้านการพัฒนาชุมชน ที่ออกมาทำงานเพื่อช่วยเหลือชาวบ้านในหลายกรณี จนมีผู้เสนอและได้รับการคัดสรรมาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (บอร์ด พอช.) พลเอกสุรินทร์ คาดหวังให้องค์กรชุมชนมีความเข้าใจในการกำหนดแผนชุมชนจริงๆ เพราะท่านเห็นว่า แผนชุมชนที่เห็นและเป็นอยู่นั้น เป็นเพียงแคโครงการยังไม่ทะลุไปถึงการเป็นแผน เพราะถ้าองค์กรชุมชนสามารถกำหนดแผนได้แล้วนั้น จะสามารถนำไปสู่การปฏิรูปประเทศได้อย่างแน่นอน

แผนคืออะไร

แผนการพัฒนาประเทศนั้นเริ่มมีขึ้นในปี ๒๕๐๔ ที่มีการตั้งกรรมการพัฒนาชุมชนขึ้นมา พร้อมแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่เรียกได้ว่าเป็นแผนจริงๆ ในมุมมองของผมนั้นคิดว่าเป็นแผนๆ ฉบับที่ ๑-๓ หลังจากนั้นไม่ใช่แผนๆ แต่เป็นเรื่องทิศทางที่เน้นเรื่องคน เรื่องเศรษฐกิจ เรื่องธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมแล้วอะไรที่เรียกว่าแผน คืออะไร สภาพวันนี้ สถานการณ์วันนี้ในเรื่องนั้นๆ เป็นอย่างไร และอีกหนึ่งหรือสามปีข้างหน้าเป้าหมายเป็นอย่างไร ปีที่ ๑ ถึงไหน ปีต่อไปเป็นอย่างไร จนถึงกรอบระยะเวลาที่สิ้นสุด และจะไปถึงด้วยวิธีการอะไร เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ ในขณะที่คนไทยประมาณ ๔๐% ยังไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ โดยตั้งเป้าหมายที่จะลดจำนวนคนที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ให้ลดลงเหลือ ๑๐% ภายในระยะเวลา ๕ ปี โดยระบุจำนวนตัวเลขที่จะให้บรรลุในแต่ละปี ด้วยวิธีการให้การศึกษาทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน ลักษณะแบบนี้ถึงเรียกว่าแผน

วันนี้อยู่ที่ไหน เป้าหมายให้ไปถึงไหน บรรลุอะไร ด้วยวิธีการอย่างไร

ที่เราทำอยู่นั้นใช่เรียกว่าแผนหรือไม่ ในมุมมองของผมส่วนใหญ่เป็นโครงการๆ ที่เย็บเล่มทั้งนั้น และยังมี ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนกันอยู่มาก และยังมีกรหยิบใช้ลอกทฤษฎีของฝรั่งมา อย่างเช่น เรื่องการกำหนดดัชนีชี้วัด การวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็ง มีการกำหนด ยุทธศาสตร์ มีการกำหนดกลยุทธ์ และในที่สุดท้ายกลายเป็นโครงการ

๔ องค์ประกอบสำคัญในการกำหนดแผน

การทำแผนในสายตาคม ควรมีใครบ้างที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำแผน ๑) คนในชุมชนทั้งหมด หรือคนส่วนใหญ่ในชุมชนต้องลุกขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาด้วยตนเอง ๒) หน่วยงานรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นๆ ๓) หน่วยงานที่รับผิดชอบคน หรือฝ่ายปกครองถ้าเป็นเรื่องเล็กๆ ก็เชื่อมกันกับผู้ใหญ่บ้านเข้ามาถ้าใหญ่ขึ้นก็ปลัดอำเภอเข้ามา ใหญ่กว่านั้นก็สำนักงานจังหวัด เป็นต้น ๔) หน่วยงานที่รับผิดชอบพัฒนา

หรือท้องถิ่น ทั้ง อบต.เทศบาล อบจ. ซึ่งคนทั้ง ๔ องค์ประกอบนี้คือส่วนสำคัญ ในการทำแผน

และแผนที่สมควรเริ่มจากอะไร ผมว่าควรเริ่มมาจาก ๑) การสำรวจข้อมูล โดยชุมชน ตัวอย่างเช่น ในเรื่องสุขภาพ การสำรวจข้อมูลคนแก่อายุมากกว่า ๗๐ ปี ขึ้นไป จะเริ่มที่ชุมชนทำการสำรวจ และ สถานีอนามัย กำหนด รับรอง ความถูกต้องมีอยู่จริง สมมุติว่าในตำบลหนองกระปุกมีคนแก่นอนโรงพยาบาล ๙ ใน ๑๐ คน ถ้าจะแก้ไขปัญหาก็ดีขึ้น คน ๔ กลุ่ม นี้ต้องมาคุยหาทางออก ร่วมกัน ว่าทำอย่างไรให้คนแก่มีสุขภาพที่ดีขึ้น อาจจะมีการตรวจสุขภาพ มีการ ออกกำลังกายและกิจกรรมสันทนาการ โดยตั้งเป้าหมายภายใน ๕ ปี จำนวน คนแก่ที่เข้าโรงพยาบาลมีจำนวนลดลง

ในปีแรกอาจเป็นการตรวจสุขภาพคนแก่ทุก ๒ เดือน โครงการนี้มี ค่าใช้จ่ายเท่าไร ใครจะสมทบร่วมกัน อย่งไร เมื่อได้แผนมาแล้ว จึงถอดแผน ออกมาเป็นโครงการ ในการตรวจสุขภาพในปีแรกจะตรวจกี่เดือนครั้ง

จะตรวจกี่คน สมมุติว่ามีค่าใช้จ่าย ๑๐๐ หน่วยงานที่รับผิดชอบคือสถานีอนามัย สาธารณสุขจังหวัด สาธารณสุขออก ๕๐ อบต. ออก เป็นเทศบัญญัติสมทบ ๒๐ ภาคือย่าง สสส.หรือสช.ออก ๒๐ ชาวบ้านร่วมสมทบอีก ๑๐ ก็ออกมา เป็นแผน

เรื่องที่ ๒ การออกกำลังกาย กำหนดอาจรับไปเองโดยจะทำกิจกรรม แอโรบิค เล่นกีฬา ชาวบ้านอาจลงขันทำกันเอง หรือการจัดกิจกรรมสันทนาการ อาจเป็นให้คนแก่ในชุมชนสอนดนตรี ไทย รำไทย หรือการจักสาน ให้กับเด็ก และเยาวชน

หากเป็นแผน ๓ ปีลดลงจำนวนเท่าไร ปีแรกทำกิจกรรมอะไร มี เป้าหมายลดจำนวนเท่าไร พอสิ้นปีมี การประเมินผล ทบทวนการแก้ปัญหา

ปรับปรุงการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในปีต่อไป หากมีการร่วมวางแผนครบ องค์ประกอบ ถึงแม้ว่าระหว่างทางจะมีการเปลี่ยนแปลงตัวนายกอบต. การดำเนินการ ตามแผนนั้นก็ยังไม่ยุติ ยังคงดำเนินการ ไปต่อแม้จะมีนายกคนใหม่เข้ามา ก็ไม่ กล้ายกเลิกเพราะว่าเป็นแผนที่เกิดขึ้น จากบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ใช่ แผนพอมีนายกคนใหม่เข้ามา ก็ยกเลิกไป เพราะเป็นโครงการๆ ถ้าการกำหนดแผน นั้นมาจากฐานชุมชน และการมีส่วนร่วม ของภาคส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้อง เมื่อมี ผู้บริหารชุดใหม่เข้ามา ก็ไม่มีใครกล้า ยกเลิกเพราะมาจากฐานของประชาชน จริงๆ และถ้าเรามีแผนจริงๆ วิธีการ ทำงานต้องเปลี่ยนแผนบางเรื่องไม่ใช่ใน ระดับ อบต. แต่อาจเป็นระดับอำเภอ หรืองานบางงาน ผู้ว่าอาจใช้งบประมาณ จังหวัดมาร่วมหนุนเสริมซึ่งแผนชุมชน คือสิ่งสำคัญ

ในบ้านเราการกำหนดแผน พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมจังหวัด หรือ เรียกกันว่ายุทธศาสตร์จังหวัด เรียกกัน ทั้งที่ไม่รู้ว่าแปลว่าอะไร บ้านเราในเรื่อง แผนยังมีความไม่ชัดเจนอยู่มาก การ กำหนดแผนต้องไม่ใช่จากบนลงล่าง การพัฒนาต้องมาจากฐานโดยส่วนใหญ่ แผนมักกำหนดจากหน่วยงานราชการ ในระดับจังหวัด แทนที่จะรวบรวมมา จากในระดับชุมชน

บทบาทของ พอช.

แล้วองค์กร พอช.ในฐานะที่เป็นหน่วยงานสนับสนุนองค์กรชุมชนอยู่ตรงไหน นอกจากบทบาทของ พอช. ในการหนุนเสริมจัดตั้งสภาองค์กรชุมชน ตาม พ.ร.บ. สภาองค์กรชุมชน ที่สนับสนุนให้เกิดจัดตั้งโดยกลุ่มองค์กรต่างๆ ของชาวบ้าน เช่น กลุ่มอาชีพ กลุ่มแม่บ้าน เป็นต้น และบทบาทภารกิจของสถาบันฯ ที่สำคัญ คือการมุ่งสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรชุมชน โดยอาศัยสภาองค์กรชุมชนเป็นเวที และใช้แผนชุมชนเป็นเครื่องมือ

ถ้าจะทำแผนต้องดึงองค์ประกอบของคนทั้ง ๔ กลุ่มเข้ามา แม้ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานที่รับผิดชอบคน และหน่วยงานที่พัฒนา ที่ไม่ใช่องค์กรชุมชน จะไม่ได้ถูกกำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ในการทำแผนนั้นต้องดึงเขามามีส่วนร่วม

และเมื่อ พอช. ได้กำหนดยุทธศาสตร์ “ชุมชนจัดการตนเอง จังหวัดจัดการตนเอง” ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเขาไม่เอาด้วย เพราะชุมชนอยากจัดการตนเอง ถ้าพูดถึงการจัดการตนเองของชุมชนเปรียบกับการเลี้ยงเด็กอาจได้แค่ระดับเตาะเตาะ แต่ถ้าจะเลี้ยงดูให้เป็นนักกีฬา ลำพังชุมชนทำเองไม่ได้ ต้องมีส่วนราชการที่รับผิดชอบอยู่เข้ามาอย่าลืมนะว่าบ้านเราทุกปัญหาเรามีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่แล้ว และการใดที่เกี่ยวข้องกับประชาชน

การนั้นเกี่ยวข้องกับฝ่ายปกครอง เราไม่ควรปฏิเสธ และการตั้ง อบต.ขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบมีหน้าที่ในการพัฒนาให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข ถ้าทำแผนชุมชนต้องดึงหน่วยงานเข้ามา ในเรื่องของชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง ต้องมีคำตอบที่ท้าว ภายใต้การสนับสนุนของหน่วยงานปกติ

ถ้าทำให้เกิดแผนชุมชนจริงๆ แล้วจะทำให้เกิดการปฏิรูปงบประมาณ การบริหาร ด้านการเมือง และทำให้เกิดการปฏิรูปประเทศไทยได้ การปฏิรูปจะเกิดขึ้นได้ต้องมีแผนชุมชน มีการลงมือทำ ไม่ใช่การประชุมเพื่อประชุม และใช้สภาองค์กรชุมชนเป็นเวที เป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลง

เพราะถ้ามีแผนขึ้นมามันจะไปทวนผลประโยชน์ของคนที่มีชอบทั้งหลายไม่ว่าข้าราชการ หรือนักการเมืองบางคน เพราะเมื่อมีแผนแล้วต้องแบ่งงบประมาณ หรือจะมีเงินทอนก็คงจะลำบาก ทำให้เกิดการทุจริตน้อยที่สุด ถ้ามีแผน เพราะประชาชนจะรู้หมด และมีน้อยมากที่งบประมาณจังหวัดจะถูกแผ้วให้กับประชาชนได้รับรู้

หัวใจสำคัญของแผนชุมชน คือ ต้องมีองค์ประกอบคนมีการทำข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ทั้งเป้าหมายสุดท้ายของแผน และเป้าหมายระหว่างทาง รวมทั้งมีการประเมินและสามารถปรับแผนได้

บ้านเรานั้นมียุทธศาสตร์ตามที่พระองค์ท่านให้ไว้ แต่เราไม่ค่อยได้ใช้กัน คือ เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา นี่คือนโยบายยุทธศาสตร์ของประเทศไทยในการพัฒนาแล้วยุทธศาสตร์ของ พอช.ที่ว่า ชุมชนเป็นแกนหลัก พื้นที่เป็นตัวตั้ง ซึ่งไม่ว่าจะทำเรื่องอะไรก็แล้วแต่ ชุมชนต้องเป็นหลัก โดยใช้พื้นที่ตามภูมิศาสตร์ ที่หมายถึงหน่วยงานต่างๆที่อยู่ในพื้นที่ต้องเข้ามามีส่วนร่วมเพราะหน่วยงานราชการเปรียบเหมือนเหล็กเส้นในเสาคอนกรีต ถ้าชุมชนอย่างเดียวเหมือนเนื้อคอนกรีต หากไม่มีเหล็กเส้นเป็นโครง เมื่อถูกแรงกระแทกย่อมเกิดความเสียหายได้

ดังนั้นแผนชุมชนเป็นเรื่องสำคัญ ที่ต้องมีเป้าหมายมีแนวทางปฏิบัติชัดเจน ส่วนใหญ่ที่เห็นเป็นโครงการเย็บเล่มทั้งนั้น เราต้องมีแผนที่มีฐานที่มา มีเป้าหมายที่เห็นมีวิธีการที่ไป นี่คือนโยบาย พลเอกสุรินทร์ คาดหวังและอยากให้เกิดขึ้นได้จริง *

เส้นทางไปสู่**บัวใหญ่** จัดการตนเอง

อัมพร แก้วหนู

ตำบล บัวใหญ่ อ.น่าน้อย จ.น่าน มีประชากรกว่า ๑,๐๐๐ ครัวเรือน จำนวนประมาณ ๔,๐๐๐ คน อาศัยอยู่ใน ๘ หมู่บ้าน อาชีพหลักคือทำไร่ข้าวโพด นอกจากนั้นก็ปลูกมะขาม มะม่วง ไม้สัก ปลูกข้าวไว้บริโภคในครัวเรือน และมีพื้นที่การเกษตรถึงร้อยละ ๖ ปลูกยางพารา

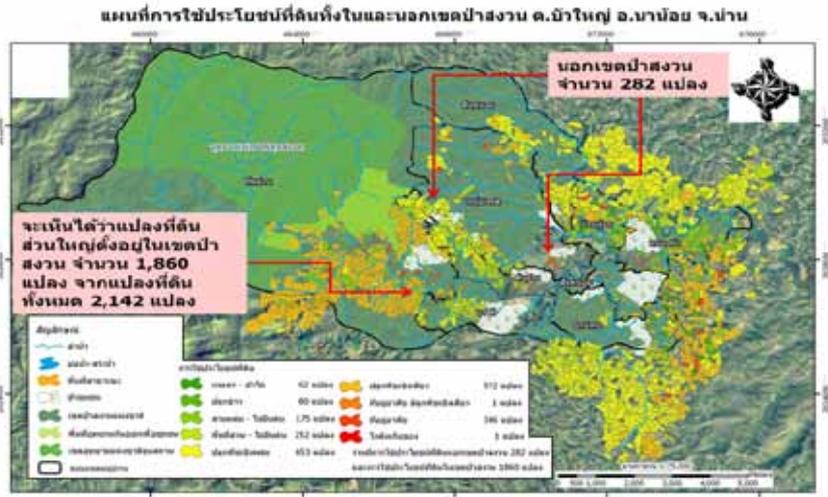
จากการสืบค้นประวัติชุมชน มีการตั้งถิ่นฐานใน ต.บัวใหญ่มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ปี แต่พื้นที่เกือบทั้งหมดของตำบลนี้อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่ร้อยละ ๗๖ เป็นพื้นที่ภูเขา อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๖๐๐ - ๑,๐๐๐ เมตร มีพื้นที่ราบเพียงประมาณร้อยละ ๔ เท่านั้น

ปัญหาหลักของชาวไร่ที่นี่คือความไม่มั่นคงในที่ดินทำกินเพราะการที่มีพื้นที่ทับซ้อนอยู่ในเขตป่าอนุรักษ์และระบบการเกษตรเชิงเดี่ยวซึ่งทำให้ดิน น้ำ ป่าเสื่อมโทรม

กระบวนการฟื้นฟูชุมชนท้องถิ่นของตำบลบัวใหญ่เริ่มต้นอย่างจริงจัง ภายหลังจากการทำแผนแม่บทชุมชนในปี ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้นำชุมชนรู้ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ สังคมของตำบลอย่างละเอียด โดยเฉพาะข้อมูลที่ว่าชาวบ้านกว่า ๘๐% มีปัญหาที่ดินทำกินซ้อนทับอยู่ในเขตป่าสงวน ซึ่งนำมาสู่การสำรวจข้อมูลเรื่องที่ดินเป็นรายครัวเรือนอย่างละเอียด จนพบว่า มีครัวเรือนที่ประสบปัญหานี้จำนวนมาก จึงได้เริ่มกระบวนการแก้ไขปัญหา โดยการสำรวจที่ดินรายแปลงสืบค้นประวัติชุมชนและการถือครองที่ดิน ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จนนำไปสู่การรับรองสิทธิการทำกินร่วมของทุกฝ่ายในรูปของ “หนังสือรับรองการครอบครองที่ดิน” ในปี ๒๕๔๙ จำนวน ๗๓๔ รายจำนวน ๑,๕๓๖ แปลงเป็นโฉนดชุมชนแรกของประเทศไทย

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ดินทำกิน คือ เรื่องที่อยู่อาศัย ข้อมูลจากแผนชุมชนพบว่า มีผู้ที่เดือดร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย ทั้งประเภทที่อยู่อาศัยทรุดโทรมและไม่มีที่อยู่อาศัยกว่า ๑๒๐ ราย จึงมีการจัดตั้งเครือข่ายคนจนตำบลบัวใหญ่ ช่วยเหลือสร้างบ้านให้คนไร้ที่อยู่อาศัย โดยเงินบริจาคของชุมชนและอบต. และได้รับการสนับสนุนจาก สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน จำนวน ๓.๖ ล้านบาท จัดทำโครงการบ้านมั่นคงชนบท จัดหาที่ดินและสร้างบ้านให้คนไม่มีที่อยู่อาศัยโดยใช้เงิน ๓ ล้านบาท เป็นกองทุนบ้านมั่นคง อีก ๓๐๐,๐๐๐ บาท เป็นกองทุน

คน การอบรมศีลธรรมวันอาทิตย์และการรื้อฟื้นวัฒนธรรมดั้งเดิมของชุมชน เช่น การตีกลองสะบัดชัยการฟ้อนดาบ ฟ้อนเจิง การเรียนภาษาล้านนา เป็นต้น

กระบวนการแผนชุมชนทำให้ผู้นำบัวใหญ่เห็นว่าการมีข้อมูลที่ครบถ้วนถูกต้องเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการพัฒนาชุมชนทุกด้าน จึงได้พัฒนาต่อยอดการสำรวจข้อมูลที่ดินที่ออกโฉนดชุมชน โดยการจัดทำแผนที่สารสนเทศภูมิศาสตร์ หรือจีไอเอสทั้งตำบลเพื่อใช้แก้ปัญหาที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พัฒนาการเกษตรหรือแม้แต่การพัฒนา ระบบสุขภาพอนามัยชุมชน

ดังได้กล่าวแล้วว่าปัญหาใหญ่ของบัวใหญ่ คือความเสื่อมโทรมของดิน น้ำ ป่า ซึ่งเป็นผลมาจากการทำการเกษตรเชิงเดี่ยวตลอดระยะเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา เครือข่ายองค์กรชุมชนได้ระดมสรรพกำลังแก้ปัญหาด้วยหลายวิธีการ ตั้งแต่การทำฝายชะลอน้ำ ทำคันดินแบบคอนกรีตรับน้ำภูเขาและการรณรงค์รักษาป่าต้นน้ำที่กำลังหดหายไปเรื่อยๆ

มีการอนุรักษ์ป่าชุมชน ๘ แห่ง พื้นที่รวมกว่า ๓,๐๐๐ ไร่ เป็นพื้นที่กันชนระหว่างพื้นที่ทำกินของชุมชนกับพื้นที่ป่าอนุรักษ์ซึ่งกำลังจะประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ

ทางด้านสังคมมีการดำเนินการหลายกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของสมาชิก เช่น การประกาศยกย่องคนทำดี ๙ ด้านจำนวน ๓๖๖

ปัจจุบันบัวใหญ่มีแผนที่จีเอส (GIS) ที่มีข้อมูลด้านต่างๆ ครบถ้วนและจะพัฒนาการต่อไปเรื่อยๆ ตามความต้องการใช้ข้อมูลที่นำภูมิใจ คือแผนที่จีไอเอส ซึ่งเป็นเทคโนโลยีขั้นสูงนี้ เหล่านี้ทั้งหมดมาจากการทำงานหามรุ่งหามค่ำของชาวไร่ชาวนาที่นี่ทั้งสิ้น

เพื่อให้การขับเคลื่อนงานของขบวนการองค์กรชุมชนเป็นไปอย่างมีพลังยิ่งขึ้น จึงมีการประมวลแผนงานโครงการด้านต่างๆ เข้ามาเป็น แผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมของตำบล มีโครงการที่ดำเนินในทุกด้านรวมทั้งสิ้น ๑๑๓ โครงการ

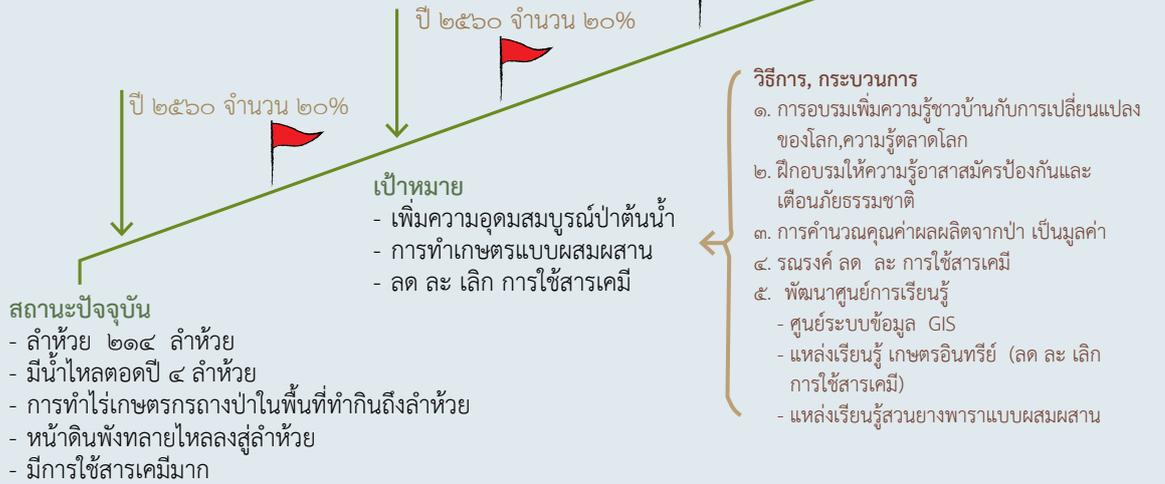
โดยวาดหวังว่าในอีกห้าปีข้างหน้า ตำบลบัวใหญ่จะเต็มไปด้วยคนดีมีศีลธรรมยี่ดมั่น ในวัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิมของตนเอง เป็นชุมชนปลอดภัยสุขดิน น้ำ ป่า อุดมสมบูรณ์ทุกครอบครัวมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความมั่นคงด้านอาหารจากระบบการเกษตรแบบยั่งยืน

นี่คือปฏิบัติการใหญ่ไปสู่ “ชุมชนท้องถิ่น จัดการตนเอง” ซึ่งเป็นรากฐานการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยนั่นเอง *

ด้านทรัพยากร

กิจกรรมที่เป็นเครื่องมือ

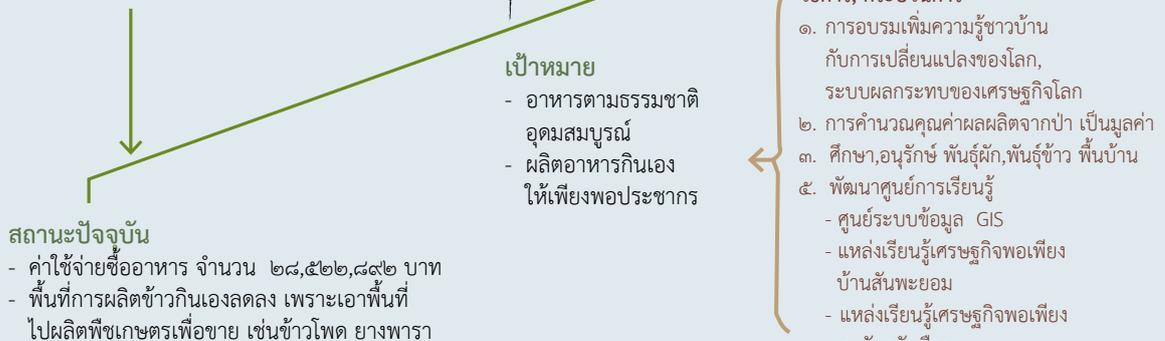
- ทำแนวกันไฟ
- ปลูกไม้ตามลำห้วย
- ทำปุ๋ยหมัก ปุ๋ยชีวภาพ
- สืบชะตาแม่น้ำ
- สำรวจป่า
- ปลูกกล้วยฯลฯ
- อนุรักษ์พันธุ์ปลาพื้นเมือง
- ปลูกป่าชุมชน, ป่าต้นน้ำ
- จัดตั้งกฎกติกา
- ทำฝายชะลอน้ำ, ฝายน้ำล้น
- บวชป่า
- กันแนวเขตพื้นที่ทำกินกับลำห้วย ๒ เมตร
- ปลูกแฝก ๒ ฝั่งลำห้วย
- ขุดคอนทิวร์พื้นที่ทำกิน
- ออกข้อบัญญัติว่าด้วยเรื่อง การจัดการทรัพยากร ดิน น้ำ ป่า

ด้านเศรษฐกิจ

กิจกรรมที่เป็นเครื่องมือ

- กันพื้นที่ ๒ เมตร ระหว่างลำห้วยกับพื้นที่ทำกิน
- ปลูกข้าวไร่
- อนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ, สัตว์บก
- ปลูกทุกอย่างที่กินและกินทุกอย่างที่ปลูก
- สร้างกฎกติกาชุมชน
- เลี้ยงไก่, เป็ด, ปลา, กบ ฯ
- อนุรักษ์พันธุ์พืชตามธรรมชาติ
- แปรรูปอาหาร
- ออกข้อบัญญัติว่าด้วยเรื่อง การจัดการทรัพยากร ดิน น้ำ ป่า

ด้านเศรษฐกิจ

กิจกรรมที่เป็นเครื่องมือ

- จัดทำบัญชีครัวเรือน
- ทำปุ๋ยหมัก, ปุ๋ยชีวภาพ
- ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด เพาะพันธุ์ยางพารา
- รวมกลุ่มซื้อปัจจัยการผลิต
- รวมกลุ่มขายสินค้าทางการเกษตร
- ออมทรัพย์
- อาชีพเสริมนอกภาคการเกษตรเช่น ทอผ้า, จักสาน, ทำขนม, ตัดเย็บ, ฯลฯ
- กินทุกอย่างที่ปลูก ปลูกทุกอย่างที่กิน

สถานะปัจจุบัน

- หนี้สิน จำนวน ๒๐๑,๘๙๔,๑๕๖ บาท
- รายจ่าย จำนวน ๑๐๕,๗๘๔,๙๕๒ บาท
- ทุนชุมชน (สถาบันการเงินชุมชน) ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- กลุ่มองค์กรการเงินระดับหมู่บ้าน ๒๙ กลุ่ม
- แหล่งหนี้สินที่ใหญ่ที่สุดคือ ธกส. ซึ่งมาจากการลงทุนด้านการเกษตร

ปลดหนี้

ปี ๒๕๖๒

เป้าหมาย
มีเงินออม ๔๔ ล้านบาท

- วิธีการ, กระบวนการ
๑. ลดต้นทุนการผลิต
 ๒. ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น
 ๓. เพิ่มรายได้
 ๔. ออมทรัพย์
 ๕. พัฒนาศูนย์การเรียนรู้
 - ศูนย์ระบบข้อมูล GIS
 - แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านสันพะยอม
 - แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ระดับครัวเรือน
 - แหล่งเรียนรู้ เกษตรอินทรีย์ (ลด ละ เลิก การใช้สารเคมี)
 - แหล่งเรียนรู้สวนยางพาราแบบผสมผสาน

ด้านสังคม / สุขภาพ / สิ่งแวดล้อม

กิจกรรมที่เป็นเครื่องมือ

- ตรวจสอบสุขภาพทุกปี
- ออกกำลังกายเป็นประจำ
- ปลูกพืชสมุนไพรใช้
- กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงทุกวันศุกร์
- ลดเหล้าเข้าพรรษา
- งานศพปลอดเหล้า
- คัดแยกขยะในครัวเรือน
- ตั้งกองทุนขยะ
- กวาดถนนทุกวันอาทิตย์
- กินทุกอย่างที่ปลูก ปลูกทุกอย่างที่กิน
- ตั้งด่านเข้าเวร ตรวจสอบตราในหมู่บ้าน
- เยี่ยมบ้านผู้สูงอายุ
- งานศพปลอดการพนัน
- เข้าค่ายธรรมะ
- ประกวัดหมู่บ้านน้อย

สถานะปัจจุบัน

- โรคระบบหายใจ ๑,๘๓๑ คน
- ค่ารักษาพยาบาล จำนวน ๑,๖๑๗,๔๐๐ บาท
- ค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ๓,๓๐๐,๐๗๖ บาท
- ค่าใช้จ่ายสังคม ๓,๔๓๖,๙๔๑ บาท
- หลุมขยะ ๕ แห่ง
- โรคระบบกล้ามเนื้อ ๙๒๒ คน
- โรคระบบย่อยอาหาร ๖๔๒ คน
- โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง ๕๕๓ คน
- อาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกและทางห้องปฏิบัติการ ๕๑๒ คน
- โรคระบบไหลเวียนเลือด ๓๓๑ คน
- โรคติดเชื้อและปรสิต ๒๕๕ คน
- โรคที่เฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ๑๔๒ คน

สังคมมีสุข

ปี ๒๕๕๙
เป้าหมาย
ผู้ป่วยโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ ลดลง ๕๐%

๑. กินอาหารมีประโยชน์ไร้สารพิษ
๒. รักษาความสะอาด
๓. พัฒนาศักยภาพ อสม.
๔. อบรมให้ความรู้กับชาวบ้านอย่างต่อเนื่อง
๕. การสร้างความตระหนักการรักษาสุขภาพ
๖. การสร้างธรรมเนียมสุขภาพ
๗. สร้างกฎกติกาการร่วม
๘. การรณรงค์อย่างต่อเนื่อง
๙. ยกย่องคนทำความดี ๙ ด้าน

ข้อมูลชุมชน ตำบลบัวใหญ่

ข้อมูลรายได้รายจ่าย

รายได้	๑๔๑,๕๒๐,๙๖๓	
ค่าใช้จ่าย		
• ต้นทุนการผลิต		๓๓,๓๖๗,๖๕๐
• อาหาร		๒๘,๕๒๒,๘๙๒
• ยารักษาโรค / การรักษาพยาบาล		๑,๖๑๗,๔๐๐
• การศึกษา		๑๗,๑๘๙,๐๗๒
• ของใช้สิ้นเปลือง		๙,๖๙๕,๕๐๑
• ของใช้ฟุ่มเฟือย		๓,๓๐๐,๓๗๖
• ของใช้ครัวเรือน		๘,๖๕๕,๔๒๐
• ค่าใช้จ่ายทางสังคม		๓,๔๓๖,๙๔๑
รวม	๑๔๑,๕๒๐,๙๖๓	๑๐๕,๗๘๔,๙๕๒

หมวดทรัพย์สินครัวเรือน

รายการ	จำนวน	รายการ	จำนวน
• วัว	๔๖ ตัว	• รถอีแต๋น	๑๐๓ คัน
• ควาย	๑๐๑ ตัว	• เครื่องปั่นไฟ	๕๕๔ เครื่อง
• หมู	๑๙๗ ตัว	• รถมอเตอร์ไซด์	๑,๗๓๐ คัน
• เป็ด	๑,๐๕๐ ตัว	• รถยนต์	๓๙๕ คัน
• ไก่	๑๑,๘๕๘ ตัว	• รถจักรยาน	๔๑๓ คัน
• สุนัข	๑,๒๐๑ ตัว	• รถไถ	๙๓ คัน
• แมว	๘๖ ตัว	• เครื่องตัดหญ้า	๖๙๙ เครื่อง
• เครื่องพ่นยา (เครื่องโซโล)	๘๕๓ เครื่อง	• เครื่องนวดข้าว	๒๔ เครื่อง
• เครื่องหยอดข้าวโพด	๔๐ เครื่อง	• คอมพิวเตอร์	๓๔๖ เครื่อง
• เครื่องซักผ้า	๖๙๐ เครื่อง	• ทีวี	๙๙๕ เครื่อง
• ตู้เย็น	๙๔๒ เครื่อง	• สเตอริโอ	๕๓๓ เครื่อง

หมวดหนี้สิน

รายการ	จำนวนเงินต้น (บาท)
• หนี้ ธ.ก.ส. (ระยะสั้น / ระยะปานกลาง/ระยะยาว)	๑๒๒,๙๔๔,๓๒๒ บาท
• สหกรณ์	๑๔,๗๔๖,๘๔๐ บาท
• กองทุนหมู่บ้าน	๑๒,๓๘๐,๒๔๐ บาท
• กลุ่มออมทรัพย์	๕,๙๗๓,๐๐๙ บาท
• กขค.จ	๒,๐๘๑,๘๐๐ บาท
• ธนาคารออมสิน	๓๒,๔๙๔,๒๐๐ บาท
• สถาบันการเงินตำบลบัวใหญ่	๔,๕๙๗,๖๐๐ บาท
• กลุ่มทำไร่บัวใหญ่	๑,๐๘๙,๒๐๐ บาท
• กลุ่มแม่บ้าน	๕๖๕,๘๐๐ บาท
• บ้านมั่นคงชนบท	๕๒๕,๘๐๐ บาท
• นอกระบบ (นายทุน)	๓,๓๐๘,๐๐ บาท
• กองทุนกลางหมู่บ้าน	๑,๑๘๗,๓๔๕ บาท
รวม	๒๐๑,๘๙๔,๑๕๖ บาท

เครือข่ายคนจน

เมืองชุมแพ

ลงขันทำนารวม

▪ รุ่งโรจน์ เพชรบูรณิน

โครงการบ้านมั่นคงเมืองชุมแพเริ่มดำเนินการในปี ๒๕๔๗ เครือข่ายบ้านมั่นคงเมืองชุมแพมีสมาชิก ๑๒ โครงการ รวม ๙๕๕ ครัวเรือนประชากรกว่า ๔,๐๐๐ คน หลังจากจัดการเรื่องที่อยู่อาศัยแล้ว เครือข่ายได้ส่งเสริมให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยริเริ่มสร้างความมั่นคงด้านอาหาร เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย และหาที่ดินสำรองให้กับพี่น้องที่ได้รับความเดือดร้อนในอนาคต จึงการรวมตัวกันจัดทำ “โครงการลงขันนารวมเพื่อซื้อที่ดิน” โดยออมทรัพย์ลงขันกันเดือนละ ๑,๘๗๕ บาทต่อโครงการ และพอช.ให้ออมมติสินเชื่อจำนวน

๒ ล้านบาท ดอกเบี้ยคงที่ ๔% ผ่อนชำระคืนภายใน ๕ ปี และส่งคืนเดือนละ ๒๒,๕๐๐ บาท จำนวน ๖๐ งวด โดยเครือข่ายฯ ต้องออมเงินเพื่อสมทบในการจัดซื้อที่ดิน จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

การลงขันทำนารวมเมืองชุมแพ มีจุดเริ่มต้นมาจากการที่สมาชิกบ้านร่มเย็น ซึ่งเป็น ๑ ใน ๑๒ โครงการ ได้มีการรวมกลุ่มไปเช่าที่นาเพื่อทำนารวมของชุมชน ปลูกข้าวเอาไว้บริโภคภายในชุมชน ซึ่งประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ได้ทั้งความร่วมมือ และได้หัวใจของสมาชิกในชุมชน ที่ดึงเอา

“

...นารวม... ถือเป็นองค์ประกอบในการรวมคน เพราะการดำเนินงานต้องมีการเพาะกล้า ดำ หว่าน เกี่ยว ให้อายุ ต้องมีคนดูแล มีกิจกรรมที่สามารถดึงคนเข้ามามีส่วนร่วมได้ตลอด นับเป็นจุดศูนย์กลาง เป็นศูนย์รวมใจ รวมคน รวมกันทำงาน

|| เป็นการถ่ายทอดภูมิปัญญา วัฒนธรรม องค์ความรู้ในการทำนา ซึ่งในอนาคตอาจกลายเป็น แหล่งเรียนรู้ของประเทศก็ได้

”

วัฒนธรรมประเพณี ดั้งเดิมกลับคืนมาสู่ ชุมชน และมีข้าวกิน โดยไม่ต้องซื้อหาเมื่อ เห็นความสำเร็จจาก การทำนารวมของ บ้านร่มเย็น เครือข่าย

บ้านมั่นคงเมืองชุมแพ ๑๒ โครงการจึงมีความคิดที่จะ กลับมามีที่ดินในการทำอีกครั้ง แต่ด้วยที่ดินมีราคาแพง เครือข่ายฯ จึงได้ชักชวนกันลงขันซื้อที่ดินทำนาเพื่อกลับไปสู่วิถีชนบทบ้านนอกอีกครั้ง โดยตั้งเป้าหมายโครงการ เพื่อต้องการมีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ร่วมของส่วนรวมให้เกิดความรัก ความสามัคคี สร้างรายได้และส่งเสริมอาชีพก่อให้เกิดความหวังและสานฝันให้สมาชิก “พอรู้ว่าทางธนาคารจะขึ้นราคาที่ดินจากเดิมที่เคยตกลงว่าจะขายให้ในราคา ๒.๕ ล้านบาท เปลี่ยน เป็น ๔.๖ ล้านบาท ซึ่งในขณะนั้นพวกเรา กำลังลงนารวมปักดำกล้าในที่ดินแปลงที่กำลังติดต่อขอซื้อ พวกเราพี่น้องต่างก็หัวนวิตก เป็นกังวลจนไม่เป็นอันกินอันนอนเพราะเกรงว่าฝันจะสลาย ทำให้เราต้องเดินทางมา ทวงถามความชัดเจนจากธนาคารออมสินสำนักงานใหญ่ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ที่ผ่านมา ซึ่งเมื่อผู้ช่วย ผอ.ลงมา

พบเจรจาก็ยืนยันว่าจะขายในราคา ๒.๕ ล้านบาท ทำให้ พี่น้องเรามีความเชื่อมั่นยินดีเป็นอย่างมาก” แม่สนอง รวยสูงเนิน คณะกรรมการบ้านมั่นคงเมืองชุมแพ เล่าให้ฟัง ด้วยน้ำเสียงที่ดีใจ ภายหลังจากการเจรจาสำเร็จลงด้วยดี

ด้านนายสาโรช สนั่นเมือง วิศวกรโยธา ๘ วช ตัวแทน จากเทศบาลเมืองชุมแพ ที่ลงมาทำงานร่วมกับชาวบ้าน อย่างใกล้ชิด กล่าวแสดงความคิดเห็นว่า “พูดถึงนารวมเมือง ชุมแพบนที่ดินขนาด ๓๘ ไร่ ๕ ตารางวา ในเขตเทศบาลผม คิดว่าเป็นเรื่องของการสร้างความมั่นคง เป็นฐานเศรษฐกิจ เป็นทุนชุมชน เพราะในอนาคตข้าวจะแพงขึ้นเรื่อยๆ ถ้า ชุมชนผลิตเองได้จะเป็นการลดค่าใช้จ่ายเพิ่มรายได้ ที่สำคัญ สมาชิกบ้านมั่นคงไม่อดตาย ในอีกด้านหนึ่งเป็นเรื่องของฝัน ร่มหมู่ที่คนเราต้องการฝัน โดยหวังที่จะมีความสุข การมีนา การหาปลา ปลุกผัก อีกทั้งยังสามารถรองรับคนว่างงานใน ชุมชนได้อีกด้วย นารวม องค์ประกอบในการรวมคน เพราะ การทำนาต้องมีการเพาะกล้า ดำ หว่าน เกี่ยว ให้อายุ ต้อง มีคนดูแล มีกิจกรรมที่สามารถดึงคนเข้ามามีส่วนร่วมได้ ตลอด นับเป็นจุดศูนย์กลางเป็นศูนย์รวมใจ รวมคน รวมกัน ทำงาน และเป็นการถ่ายทอดภูมิปัญญา วัฒนธรรม องค์ความรู้ในการทำนา ซึ่งในอนาคตอาจกลายเป็นแหล่ง เรียนรู้ของประเทศก็ได้”

การบริหารจัดการนารวมนั้น ได้มีการตั้งคณะกรรมการที่เป็นตัวแทนมาจากทั้ง ๑๒ โครงการ เป็นหนึ่งในกลไกที่อยู่ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการบ้านมั่นคงเมืองชุมแพ โดยมีผู้จัดการนารวม ๑ คน มีหน้าที่บริหารงานวางแผนขบวนการผลิต ให้ข้อมูลกับสมาชิก และรายงานผลกับคณะกรรมการชุดใหญ่

นายศรียาน ปะดา หนึ่งในสมาชิกบ้านมั่นคงเมืองชุมแพ ปัจจุบันได้รับการยอมรับจากพี่น้องในเครือข่ายให้รับหน้าที่ผู้จัดการนารวม เล่าให้ฟังว่า “นารวมผืนนี้จะเป็นแหล่งผลิตอาหารให้กับชุมชนบ้านมั่นคง ซึ่งเป็นเครือข่ายที่ร่วมกันทำ แต่เดิมเคยเช่านาต่างคนต่างทำ ทำคนละ ๕ ไร่บ้าง ๑๐ ไร่บ้าง ต่อมามีคนในชุมชนอยากไปช่วย ใครว่างก็ออก

ไปช่วยกันทำ เมื่อได้ผลผลิตก็มีการปันให้แก่กัน เมื่อเห็นข้อดีจากการทำนาหลายคนจึงอยากมีนาของชุมชนขึ้นมาบ้าง และข้าวที่เราผลิตได้ เราจะขายให้สมาชิกในราคาที่ถูกลงกว่าท้องตลาด ส่วนใครที่ไม่มีก็สามารถยืมข้าวไปกินก่อนได้ สำหรับการแบ่งปันผลประโยชน์นั้น ใน ๕ ปีแรกยังไม่มีการปันผล แต่เป็นการขายข้าวราคาถูกให้กับสมาชิก เมื่อเข้าสู่ปีที่ ๖ รายได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วจึงจะปันผลตามการถือหุ้น สำหรับรูปแบบการใช้ประโยชน์จากที่ดิน มีการออกแบบจัดแบ่งเป็นที่สำหรับเพาะปลูกข้าว ทั้งนาดำและนาหว่าน บางส่วนเลี้ยงสัตว์ เลี้ยงปลา และแบ่งแปลงปลูกผัก ปลูกพืชล้มลุก และปลูกไม้ยืนต้น ซึ่งที่ดินจะไม่มีการเปลี่ยนมือ และไม่มีการขายให้กับใครแน่นอน” *

ปฏิรูปที่ดิน โดยชุมชนที่คลองหินปูน

■ วิจารณ์

เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา เครือข่ายแก้ไข 6 ปัญหาที่ดินตำบลคลองหินปูน ร่วมกับขบวนองค์กร ชุมชนจังหวัดสระแก้ว องค์กรบริหารส่วนตำบลคลอง หินปูนจัดเวที “การจัดการที่ดินแนวใหม่ระดับตำบลสู่ แผนพัฒนาตำบล” ณ หอประชุมโรงเรียนวัดคลองตาสูตร สามัคคี หมู่ที่ ๑๐ ต.คลองหินปูน อ.วังน้ำเย็น จ.สระแก้ว โดยมีผู้ร่วมงานจากพี่น้องเครือข่ายชาวบ้านที่ดินในระดับ ตำบล และจังหวัด อีกทั้งหน่วยงานรัฐทั้งในระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด รวมถึงท้องถิ่น ท้องที่ เข้าร่วมประมาณ ๓๕๐ คน โดยนายศานิตย์ นาคสุขศรี ผู้ว่าราชการจังหวัด สระแก้ว ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธี เวทีที่จัดขึ้นใน ครั้งนี้ เพื่อลงนามบันทึกความร่วมมือ (MOU) โครงการ สนับสนุนการแก้ไขปัญหาที่ดินและที่อยู่อาศัยชนบท ระหว่างคณะกรรมการแก้ไขปัญหาที่ดินคลองหินปูน เครือข่ายชาวบ้านที่ดินตำบลคลองหินปูน พอช.และอปท. คลองหินปูน มอบกองทุนที่ดินให้กับพี่น้องผู้เดือดร้อนไม่มี ที่ทำกินและที่อยู่อาศัย และมอบกองทุนสวัสดิการชุมชน

การจัดตั้งกองทุนที่ดินและที่อยู่อาศัยตำบลคลองหินปูนนั้น
 เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน
 และที่อยู่อาศัยของประชาชนในตำบลคลองหินปูน
 ด้วยการรวมกลุ่มพึ่งพาตนเอง ลดความเหลื่อมล้ำของสังคมแห่ง
 ทุนนิยม สร้างวิถีชีวิตแบบพอเพียง เช่นบทแห่งความเอื้ออาทร

นายละองดาว สีลาน้ำเที่ยง ประธานเครือข่ายคณะแก้ไขปัญหาที่ดิน ตำบลคลองหินปูน กล่าวว่า ปัญหาความเดือดร้อนสำคัญของชาวบ้านในตำบล คือความล้มเหลวของครอบครัวไร่ที่ทำกิน มีฐานะยากจนที่ขาดปัจจัยการผลิต ขาดเงินทุน ไร่กรรมสิทธิ์ และขาดปัจจัยพื้นฐาน นำไปสู่การก่อกวนระบบเป็นหนี้สิน จนที่สุดที่ดินเปลี่ยนมือ บางครอบครัวบุกรุกหาที่ดินทำกินแปลงใหม่บ้างเปลี่ยนอาชีพเป็นรับจ้างรายวัน และที่สำคัญนายทุนต่างชาติ เข้ามากว้านซื้อที่ดิน มีการขยายพื้นที่เช่าที่ดินเพิ่มขึ้น และราคาที่ดินเช่าสูงขึ้น มีแรงงานต่างชาติอยู่ตลอดทั้งปี และภาวะการว่างงานสูงขึ้น

ที่ดินตำบลคลองหินปูนทั้งหมด มีจำนวน ๓๒,๓๔๐ ไร่ แบ่งเป็น พื้นที่นิคมสหกรณ์ และโฉนดที่ดิน ๑๓,๖๘๘ ไร่ พื้นที่ราชพัสดุ ๒๐ ไร่ พื้นที่ป่าไม้ ๑,๕๐๐ ไร่ พื้นที่ ออ.ป.๘๐๐ ไร่ และพื้นที่ สปก. ๑๖,๓๒๐ ไร่ พัฒนาการของการแก้ไขปัญหาดินที่นั่น มีจุดเริ่มมาตั้งแต่ปี ๔๗ เริ่มมีการจัดทำข้อมูลชุมชน ศูนย์ข้อมูลชุมชนท้องถิ่น การสำรวจข้อมูลครัวเรือนในหมู่ ๖ เพื่อหาทางการแก้ไขปัญหาคความเดือนร้อน ทำให้รู้ปัญหาเรื่องที่ดินทำกิน ซึ่งช่วงก่อนหน้านั้นชาวบ้านยังไม่กล้าต่อสู้ เพราะกลัวตายจากอำนาจของนายทุนและผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น ซึ่งทุกคนรู้ว่า มีปัญหาแต่ยังไม่ร่วมกันแก้ และมีการ

วิเคราะห์ศักยภาพตำบล มองทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ที่เป็นจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค ปี ๔๘ เริ่มสร้างพื้นที่รูปธรรมการแก้ไขปัญหาดินนาร่อง หมู่ ๖ มีการรวบรวมชาวบ้านได้ ๒๐ราย เช่าที่ดินเอกชน ทำกลุ่มวิสาหกิจชุมชนปลูกหน่อไม้ฝรั่ง แต่พบปัญหา คือค่าเช่าที่ดินแพงราคาเช่าที่ดินสูงขึ้นมาก เป็นราคาไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท ต่อปี และปลูกแล้วเป็นเชื้อรา ต่อมาปี ๔๙-๕๐ พัฒนาคุณภาพพื้นที่รูปธรรมระดมการออมทรัพย์เพื่อเป็นทุนชุมชน เริ่มเจรจาเจ้าของที่ดินที่ครอบครองสิทธิที่ดินเอกสารสิทธิสปก ๔-๐๑ก เพื่อขอซื้อที่ดิน ปี ๕๑ จัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชน แรกเริ่ม ๙ หมู่บ้าน ๓๘๕ คน

และสภาองค์กรชุมชน มีกลุ่มองค์กรเข้าร่วม ๔๔ กลุ่ม ๑๖ หมู่ มีการใช้สภาองค์กรชุมชนเป็นเครื่องมือ เชื่อมโยงหมู่บ้านพัฒนากองทุนสวัสดิการทั้งตำบล ระดมสภาพปัญหาที่ดินทำกินทั้งตำบล และเชื่อมโยงการทำงานกับเครือข่ายขบวนจังหวัด ปี ๕๒ ขยายพื้นที่การแก้ไขปัญหาที่ดินเป็น ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ ๒, ๔, ๖ และ ๑๑ และเริ่มนำระบบ GIS ในการแก้ไขปัญหาที่ดิน ปี ๕๓-๕๔ จึงขยายการแก้ไขปัญหาที่ดินทั้งตำบลร่วมกับท้องถิ่น มีการทำหนังสือขอใช้ที่ดินกับสปก./เจรจากับหัวหน้าปฎิรูปที่ดิน เริ่มจัดตั้งคณะทำงานแก้ไขปัญหาที่ดินตำบลจัดตั้งกองทุนที่ดิน เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เพื่อเป็นทุนภายในในการจัดการ

แก้ไขปัญหาที่ดินของตนเอง และจัดตั้งสหกรณ์การเกษตรตำบล เพื่อเช่าที่ดินกับเจ้าของที่ดิน รวมถึงดำเนินแผนการรางวัลแปลงที่ดินทุกหมู่บ้าน ลงระบบ GIS เป็นผังตำบลที่นำข้อมูลของทุกหมู่บ้านมาวิเคราะห์ร่วมกับผู้นำท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน และนำเข้าเวทีประชาคมทุกหมู่

การจัดตั้งกองทุนที่ดินและที่อยู่อาศัยตำบลคลองหินปูนนั้น เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยของประชาชนในตำบลคลองหินปูน ด้วยการรวมกลุ่ม

พึ่งพาตนเอง ลดความเหลื่อมล้ำของสังคมแห่งทุนนิยม สร้างวิถีชีวิตแบบพอเพียง ชนบทแห่งความเอื้ออาทร การสร้างคุณค่าบนพื้นดินที่ได้มาและยัง สร้างปัจจัยสี่ของประชาชนให้มีสวัสดิการถ้วนหน้า

ในเวทีจัดขึ้นนั้น ได้มีการมอบกองทุนที่ดินหมู่ ๖ ให้กับผู้เดือดร้อนไม่มีที่ดินทำกิน จำนวน ๙ ไร่ ๓ งาน จำนวน ๑๐ ราย จำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท มอบกองทุนที่ดินหมู่ ๓ ให้กับพี่น้องผู้เดือดร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย จำนวน ๔ ไร่ ๑ งาน ๒๕ ตารางวา จำนวน ๑๖ ราย จำนวนเงิน ๓๐๗,๑๒๕ บาท และมอบกองทุนที่ดินหมู่ ๒ ให้กับพี่น้องผู้เดือดร้อนไม่มีที่ทำกิน จำนวน ๒๒ ไร่ ๑ งาน ๒๖ ตารางวา จำนวน ๑๑ ราย จำนวนเงิน ๑,๑๒๕,๗๕๐ บาท รวมถึงกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลคลองหินปูน มอบทุนการศึกษาให้กับสมาชิก จำนวน ๖๕ ราย เป็นเงิน ๓๒,๕๐๐ บาทและมอบทุนช่วยเหลือครอบครัวผู้ยากจน จำนวน ๒๘ ราย เป็นเงิน ๒๘,๐๐๐ บาท *

วิเคราะห์

กองทุนสวัสดิการชุมชน ๒๕๕๓

สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนได้สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนระดับตำบล / เทศบาลมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ ปัจจุบันมีการจัดตั้งแล้วกว่า ๓,๕๐๐ กองทุน ส่วนใหญ่สมาชิกจะสมทบกองทุนวันละ ๑ บาท หรือประมาณปีละ ๓๐๐ - ๔๐๐ บาท โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนงบประมาณบางส่วน ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ รัฐบาลเห็นความสำคัญของการจัดสวัสดิการโดยชุมชน จึงได้ให้การสนับสนุนงบประมาณสมทบในอัตรา ๑ บาท/วัน/คน สำหรับสมาชิกที่มีอายุครบ ๑ ปี สถาบันได้ติดตามผลการดำเนินงานของกองทุนสวัสดิการชุมชนจำนวน ๒,๖๔๖ กองทุนที่มีการรายงานผลมายังสถาบันในปี ๒๕๕๓ มีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

๑. ขนาดกองทุนตามจำนวนสมาชิก

■ ๒,๐๐๑ คนขึ้นไป	๕.๒%
■ ๑,๕๐๑-๒,๐๐๐ คน	๑๑.๒๓%
■ ๑๐๐๑-๑,๕๐๐ คน	๑๙.๔%
■ ๕๐๑-๑,๐๐๐ คน	๒๘.๓%
■ ๓๐๑-๕๐๐ คน	๑๙.๔%
■ ไม่เกิน ๓๐๐ คน	๒๘.๓%

กองทุนที่มีสมาชิคน้อยที่สุด ๑๑๐ คน มากที่สุด ๖,๓๑๗ คน เฉลี่ยกองทุนละ ๗๕๐ คน ภาคใต้มีสมาชิก เฉลี่ยสูงสุด ๙๘๒ รายต่อกองทุน ภาคกลางตอนบน- ตะวันตก ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ๔๗๗ รายต่อกองทุน

๒. ขนาดกองทุนตามจำนวนเงิน

■ ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท	๒๔.๙%
■ ๑๐๐,๐๐๑-๓๐๐,๐๐๐ บาท	๔๑.๓%
■ ๓๐๐,๐๐๑-๕๐๐,๐๐๐ บาท	๑๕.๗%
■ ๕๐๐,๐๐๑-๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๑๒.๒%
■ ๑,๐๐๐,๐๐๑ขึ้นไป	๕.๘%

ค่าเฉลี่ยเงินกองทุน ๕๙๓,๑๕๘ บาท/กองทุน

๓. ในจำนวนกองทุนที่มีรายงาน มีสมาชิกอยู่ใน ๒๐,๖๘๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๗๓ ของหมู่บ้านทั้งหมดในตำบล ที่มีกองทุน

๔. คณะกรรมการ มีคณะกรรมการทั้งหมด ๖๖,๕๙๓ คน เฉลี่ยกองทุนละ ๒๕ คน

๕. ประเภทสวัสดิการและผู้ได้รับประโยชน์

- มีการจัดสวัสดิการให้สมาชิก ๑๓ รายการ จำนวนคนรับสวัสดิการ ๒๕๑,๔๖๖ ราย เงินที่จ่ายรวม ๒๘๕.๓ ล้านบาท เฉลี่ยคนละ ๑,๑๓๔ บาท
- ประเภทสวัสดิการที่จัดคิดตามจำนวนคนที่ได้รับคือ รักษาพยาบาล ๔๗% ตาย ๑๐% ผู้สูงอายุ ๙% ถ้าคิดตามจำนวนเงินพบว่าเป็นการจ่ายเพื่องานศพและการเสียชีวิต ๔๓% ค่ารักษาพยาบาล ๒๐% เด็กแรกเกิด ๓% ผู้สูงอายุ ๒% การศึกษา ๓% พัฒนาอาชีพ ๙%
- ประเภทสวัสดิการที่กองทุนจัดพบว่า มีการจัดสวัสดิการรักษาพยาบาล ๙๐% ของกองทุนทั้งหมด ตาย ๘๕% เด็กเกิดใหม่ ๗๙% คนด้อยโอกาส/ พิการ ๓๑% ผู้สูงอายุ ๓๐% การศึกษา ๓๑% พัฒนาอาชีพ ๒๐% สาธารณะประโยชน์ ๖% ภัยพิบัติ ๔%

ปฏิรูประบบข้อมูลชุมชน

- ศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน

เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา ผู้นำขบวนองค์กรชุมชนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับพัฒนาระบบข้อมูลชุมชนทั่วประเทศได้สัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลของชุมชนในระดับต่างๆ มีสาระสำคัญของการประชุมดังนี้

จินตภาพ
ขบวนองค์กรชุมชนเป็นแกนหลักในการบริหารจัดการข้อมูลชุมชนท้องถิ่น เพื่อการจัดการตนเองของชุมชนและเชื่อมโยงระบบข้อมูลทุกระดับสู่การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ

เป้าหมาย

เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงสังคมไทย ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม และระบบโครงสร้างทางการเมือง โดยการปฏิรูประบบข้อมูลให้สอดคล้องกับมติสมัชชาเครือข่ายองค์กรชุมชนเพื่อการปฏิรูปคือ

๑. การจัดการที่ดินทำกินและ

ที่ดินอยู่อาศัย

๒. การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

๓. การปรับเปลี่ยนระบบเกษตรกรรม เพื่อความมั่นคงทางอาหาร

๔. การบูรณาการกองทุนชุมชนและเศรษฐกิจชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สิน และ

๕. การพัฒนาระบบสวัสดิการชุมชนให้เป็นฐานของระบบสวัสดิการสังคมโดยมีเป้าหมายหลักคือชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง

กระบวนการทำงาน

เป้าหมาย ของการปฏิรูประบบข้อมูลเพื่อใช้สร้างการเปลี่ยนแปลงสังคมไทย ทั้งระดับตำบลและระดับจังหวัด

- สร้างการมีส่วนร่วม ให้คนในชุมชนเป็นผู้เก็บข้อมูลร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น ประชาสังคมสถาบัน

การศึกษา และนำไปใช้ในพื้นที่โดยชุมชนเอง

- วิธีการเก็บใช้กระบวนการจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่จริง ด้วยการลงพื้นที่สำรวจ สัมภาษณ์ และข้อมูลมือสองจากฐานข้อมูลเดิม แหล่งเอกสาร แหล่งสารสนเทศของหน่วยงานต่าง ๆ

- สร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการระบบข้อมูลทุกขั้นตอน ตั้งแต่การทำความเข้าใจ วิธีการ จัดเก็บ การประมวลผล การวิเคราะห์และการนำข้อมูลไปใช้ ร่วมกันเป็นขบวนอย่างกว้างขวางต่อเนื่อง ๓-๕ ปี

- ใช้สภาองค์กรชุมชนเป็นเครื่องมือเป็นพื้นที่นำข้อมูลมาวิเคราะห์ร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น ท้องที่ เป็นเวทีประชาคมระดับตำบล

- ข้อมูลที่จัดเก็บต้องประกอบด้วยข้อมูลบริบทจริงของพื้นที่ ข้อมูลงานพัฒนา ประเด็นปัญหา เทียบเคียงกับข้อมูลมือสองจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ ด้วย

- ค้นหา และพัฒนา กลไกทีมงานจัดการข้อมูล ทั้งระดับตำบล และระดับจังหวัด สร้างคนทำงานรุ่นใหม่ เพิ่มขึ้น

- เชื่อมโยงการจัดการข้อมูลจากระดับตำบล มาสู่ ระดับจังหวัด ถึงระดับชาติ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ท้องถิ่น ท้องที่ สถาบันการศึกษา ประชาสังคม นักวิชาการ โดย ชุมชนเป็นแกนหลัก

- สร้างระบบที่มีมาตรฐาน เช่น รายการข้อมูล แบบฟอร์ม วิธีการจัดเก็บ แหล่งรวบรวม การประมวลผล การนำไปใช้ การเผยแพร่ ฯลฯ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

สร้างนักจัดการข้อมูล ทีมงาน กลไกจัดการข้อมูล

- คนในพื้นที่ชุมชนให้ความสำคัญกับการจัดเก็บข้อมูล ดำเนินการจัดเก็บข้อมูล และนำไปใช้อย่างจริงจัง
- สร้างองค์ความรู้ที่เป็นจริง มีข้อมูลที่เป็นจริงตรงกับความต้องการของคนในชุมชน
- ขบวนการชุมชนมีแผนพัฒนาข้อมูลของตนเองอย่างจริงจัง และดำเนินการต่อเนื่อง
- ข้อมูลชุมชนถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาระดับตำบล จังหวัด และประเทศ
- มีการหนุนเสริมจากหน่วยงาน และสถาบันการศึกษาอย่างเหมาะสม
- มีกระบวนการติดตามการนำข้อมูลไปใช้ทั้งในระดับพื้นที่ และระดับจังหวัด
- พัฒนาเครื่องมือ แบบฟอร์ม หรือรายการข้อมูลที่เป็นมาตรฐานร่วมกัน
- มีงบประมาณ ในการดำเนินการอย่างเพียงพอ และต่อเนื่อง *

ปฏิรูปขบวนการองค์กรชุมชน

เมื่อกลางเดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา ผู้นำ ขบวนการองค์กรชุมชนทั่วประเทศกว่า ๒๕๐ คนได้สัมมนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูป ขบวนการองค์กรชุมชนในมิติต่างๆ มีข้อสรุปสำคัญเกี่ยวกับ แนวทางการดำเนินการดังนี้

- กำหนดเป้าหมายการพัฒนาร่วมของคนใน จังหวัด (ระยะสั้น กลาง ยาว) เพื่อเป็นแนวทางในการ ขับเคลื่อนงาน
- จัดทำแผนยุทธศาสตร์ระดับจังหวัด โดยการ มีส่วนร่วมของของทุกภาคส่วน มีเนื้อหา และเชื่อมโยง จากแผนพัฒนาระดับพื้นที่ (ตำบล)
- เชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ของระดับพื้นที่สู่แผน พัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาจังหวัด รวมถึงแผนพัฒนา ระดับภูมิภาค
- จัดปรับ ทบทวนที่มาของกลไกขบวนการจังหวัด ให้มีความหลายหลายทั้งเชิงพื้นที่ ครอบคลุมทุกองค์กร และประเด็นงานพัฒนาในจังหวัด
- ปรับโครงสร้าง/กลไกการบริหารจัดการขบวนการ ในทุกระดับ เพื่อให้เกิดการกำหนดเป้าหมายการทำงาน ไปในทิศทางเดียวกัน แบ่งบทบาทภารกิจในการทำงาน

- จัดเวทีระดับจังหวัด เพื่อสร้างความเข้าใจ ออกแบบทิศทางการพัฒนาจังหวัด จัดระบบ โครงสร้าง การทำงานของภาคประชาชนในจังหวัด

- พัฒนาระบบฐานข้อมูลการพัฒนาของขบวนการองค์กรชุมชน ให้เป็นจริง ทุกระดับ ทั้งข้อมูลองค์กร คน เนื้อหา/ความคืบหน้าการพัฒนา พื้นที่ศักยภาพ ฯลฯ มีการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนา การนำเสนอ รายงานต่อหน่วยงาน/สาธารณะ

- สร้างพื้นที่รูปธรรมพัฒนาเป็นศูนย์เรียนรู้ จัดการความรู้งานพัฒนาของขบวนการองค์กรชุมชนอย่างเป็นระบบ ใช้พื้นที่รูปธรรมในการประสานเชื่อมโยงการทำงาน พอช. หน่วยงาน/ภาคี

- ให้ความสำคัญ/ให้น้ำหนักการพัฒนาในระดับพื้นที่ตำบล เชื่อมโยงการทำงานเป็นเครือข่ายงานพัฒนา ชุมชนท้องถิ่นในทุกระดับ ใช้งานประเด็น/สภาองค์กรชุมชน ในการเชื่อมโยง

- ประเมินศักยภาพของพื้นที่ จัดทีมช่วยกระตุ้น หนุนเสริมการพัฒนาความเข้มแข็ง

- จัดทีมยุทธศาสตร์จังหวัด ที่มีความสามารถ ในการวิเคราะห์สถานการณ์ มองภาพรวมของจังหวัดได้ โดยมาจากพื้นที่ปฏิบัติการจริง มีจิตอาสา ได้รับการ ยอมรับจากพื้นที่

- พัฒนาศักยภาพแกนนำ/คนทำงานในทุก ระดับ ให้มีความสามารถหลากหลาย (นักยุทธศาสตร์ นักวิชาการ นักจัดการ นักประสานงาน นักสื่อสาร) เพื่อ หนุนเสริมการขับเคลื่อนงาน

- ปรับกระบวนการทัศน์ของคนทำงาน ให้มุ่งเน้น การพัฒนาโดยการใช้พื้นที่

เป็นตัวตั้ง ชุมชนเป็นแกนหลัก ให้ความสำคัญกับชุมชน ฐานราก

- จัดตั้งกองทุนการพัฒนาในระดับจังหวัด เพื่อเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยง ขับเคลื่อนงานพัฒนา ชุมชนท้องถิ่น นำไปสู่การพึ่งตนเองในอนาคต

- ร่วมกันผลักดันเชิงนโยบาย เพื่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

- จัดให้มีศูนย์ประสานงานของภาคประชาชนที่ ชัดเจน เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงานและบูรณา การการทำงานกับหน่วยงาน

- เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ งานพัฒนาขบวนการ องค์กรชุมชนให้เป็นที่รู้จักและยอมรับ

- ให้ความสำคัญกับการพัฒนาตัวชี้วัดการ เปลี่ยนแปลง/การพัฒนา พัฒนาระบบการติดตาม ประเมินผลแบบมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง

- พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการขบวนการ ระบบธรรมาภิบาลของขบวนการ *

โครงการบ้านมั่นคง (สะสม ๒๕๔๖-กรกฎาคม ๒๕๕๔)

รายการ	ภาค							รวม
	กทม./ปริมณฑล	กลางบน	ตะวันตก	ตะวันออก	อีสาน	เหนือ	ใต้	
๑. จังหวัดที่ทำงาน	๔	๘	๗	๘	๑๙	๑๔	๑๑	๗๑
๒. เมืองที่ทำงาน	๖๗	๓๒	๒๕	๓๔	๔๘	๔๑	๔๓	๒๙๐
๓. จำนวนโครงการ	๓๑๓	๖๗	๕๐	๗๖	๒๑๔	๑๑๗	๑๐๓	๙๔๑
๔. ชุมชนเข้าร่วม	๓๗๖	๑๓๔	๙๔	๑๐๙	๓๔๖	๓๘๑	๑๖๕	๑,๖๐๕
๕. คริวเรือนเข้าร่วม	๓๕,๐๙๑	๖,๐๓๒	๔,๗๙๘	๗,๖๔๘	๑๗,๖๒๘	๑๑,๕๘๗	๙,๙๘๗	๙๒,๗๗๑
๖. งบประมาณอุปโภค	๑,๑๓๙.๖๒	๒๔๙.๖๕	๑๕๓.๕๙	๒๗๕.๗๐	๕๖๘.๔๘	๓๑๔.๖๘	๒๘๓.๑๔	๒,๘๘๔.๘๗
๗. งบสินเชื่อ	๖๖.๓๔	๑๑.๒๒	๑.๓๘	๓.๙๓	๑๑.๐๓	๔๗.๘๙	๒๒.๙๐	๑๖๙.๖๙
๘. งบอุดหนุนที่อยู่อาศัย	๔๓๙.๐๕	๑๒๐.๘๘	๘๗.๘๐	๑๓๐.๑๐	๒๙๓.๕๗	๑๕๕.๕๗	๑๔๓.๐๑	๑,๓๖๙.๙๗

โครงการสนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชน

กองทุนที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณสมทบจากรัฐบาล (กรกฎาคม ๒๕๕๔)

	กทม./ตะวันออก	กลาง/ตะวันตก	เหนือ	อีสาน	ใต้	รวม
๑. จำนวนกองทุน	๓๑๐	๔๓๕	๕๕๓	๙๗๕	๕๗๒	๒,๘๔๕
๒. จำนวนสมาชิกทั้งหมด	๑๗๕,๘๐๘	๑๗๙,๔๑๗	๓๐๑,๐๙๐	๕๓๔,๙๑๔	๓๗๔,๖๐๐	๑,๕๖๕,๘๒๙
๓. จำนวนสมาชิกเงินสมทบ	๑๒๐,๘๖๔	๑๓๗,๗๖๔	๒๑๗,๙๕๖	๓๘๔,๒๕๕	๓๐๒,๓๐๐	๑,๑๖๓,๑๓๙
๔. จำนวนเงินสมทบ	๔๑,๒๒๘,๒๘๗	๔๖,๓๕๔,๘๕๔	๖๔,๕๘๐,๓๗๗	๑๓๑,๘๘๘,๐๔๓	๑๐๐,๖๖๕,๙๙๓	๓๘๔,๗๑๗,๕๕๔

การจัดตั้งสภาองค์กรชุมชน (สะสม ๒๕๕๑-กรกฎาคม ๒๕๕๔)

รายการ	ภาค							รวม
	กทม./ปริมณฑล	กลางบน	ตะวันตก	ตะวันออก	อีสาน	เหนือ	ใต้	
๑. จำนวนสภาจัดตั้ง	๓๒๗	๕๗๓	๔๑๑	๘๒๙	๘๒๙	๔๕๓	๒,๕๙๓	
๒. จำนวนสภาและตำบลทั้งหมด	๘๑๔	๑,๔๕๖	๑,๔๗๔	๒,๙๖๘	๒,๙๖๘	๑,๒๖๔	๗,๙๗๖	
๓. จำนวนสภา/ตำบล-เทศบาลทั้งหมด(%)	๔๐	๓๙	๒๘	๒๘	๒๘	๓๕	๓๒	

โครงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนด้านที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินโดยชุมชน (ห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้) กรกฎาคม ๒๕๕๔

รายการ	จังหวัด						รวม
	สตูล	สงขลา	ยะลา	ปัตตานี	นราธิวาส		
การซ่อมสร้างที่อยู่อาศัย							
▪ จำนวนหมู่บ้านเป้าหมาย	๑๓๗	๑๙๑	๑๖๔	๓๘๖	๓๗๔	๑,๒๕๒	
▪ จำนวนตำบลเป้าหมาย	๒๕	๔๐	๔๑	๙๑	๖๘	๒๖๕	
▪ จำนวนหมู่บ้านอนุมัติโครงการ	๑๓๐	๑๗๗	๑๕๗	๓๘๑	๓๖๘	๑,๒๑๓	
▪ คริวเรือนที่อนุมัติโครงการ	๔,๓๓๓	๕,๘๒๓	๔,๗๖๙	๑๓,๙๑๙	๑๒,๓๗๕	๔๑,๒๑๙	
▪ จำนวนเงินที่อนุมัติ (ล้านบาท)	๑๗๕.๕	๒๓๕.๙	๒๐๘.๑	๔๙๔.๔	๔๙๔.๗	๑,๖๐๘	
▪ จำนวนบ้านที่ซ่อม/สร้างแล้วเสร็จ	๓,๑๓๑	๔,๑๘๐	๓,๖๖๘	๑๒,๒๔๖	๑๐,๘๑๐	๓๔,๐๓๕	
▪ บ้านที่อยู่ระหว่างการซ่อมสร้าง	๑,๒๐๒	๑,๖๔๓	๑,๑๐๑	๑,๖๗๓	๑,๕๖๕	๗,๑๘๔	
▪ จำนวนตำบลที่มีการคืนทุน	๒๒	๒๘	๙	๒๐	๖๖	๑๔๕	

การแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน ในพื้นที่ทั้ง ๕ จังหวัด มีจำนวนพื้นที่เป้าหมาย ๔๐ พื้นที่ จำนวนงบประมาณดำเนินการ ๓๒ ล้านบาท จำนวนพื้นที่แก้ปัญหาที่ดินที่อนุมัติ รวม ๒๙ พื้นที่ (คิดเป็น ๗๒.๕% จากจำนวนพื้นที่ทั้งหมด ๔๐ พื้นที่) และมีจำนวนชุมชน/ครัวเรือนที่เข้าร่วมแก้ปัญหาที่ดิน ๑๙๑ ชุมชน / ๒๓,๙๐๓ ครัวเรือน *

เวทีการพัฒนาเมือง ในภูมิภาคเอเชีย แปซิฟิกครั้งที่ ๕ เสนอตั้งกองทุน พัฒนาเมืองเอเชีย

ที่หอประชุมสหประชาชาติ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ที่ผ่านมา ได้มีการเปิดประชุมนานาชาติ เรื่องการพัฒนาเมืองในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ครั้งที่ ๕ (Asia - Pacific Urban Forum) ภายใต้หัวข้อ “Cities of opportunity : Partnerships for an Inclusive and Sustainable” หรือ “เมืองแห่งโอกาส : การมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” ในการนี้ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี ได้เสด็จเป็นองค์ประธานและแสดงปาฐกถาพิเศษ โดยมีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี Dr.Noelen Heyzer เลขาธิการแอสแคป รมต.ว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ และผู้บริหารหน่วยงานร่วมจัดอื่น ๆ ถวายการต้อนรับองค์ประธาน การประชุมครั้งนี้มีรัฐมนตรีด้านการพัฒนาเมืองและที่อยู่อาศัย นายกเทศมนตรี ผู้บริหารระดับสูง นักวิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชน ผู้นำชุมชนจาก ๑๔ ประเทศ และผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมประชุมกว่า ๕๐๐ คน

โครงสร้างการประชุมประกอบด้วย การนำเสนอประเด็นหลักในภาพรวมจากประสบการณ์

ของผู้บริหารระดับสูง และผู้ปฏิบัติระดับชุมชนเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค การพัฒนาเมือง การเงินแนวใหม่ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลง ขบวนการเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการมีส่วนร่วมหลายฝ่าย โดยมีการสัมมนากลุ่มย่อยในหัวข้อที่หลากหลายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมที่ดำเนินการอยู่ในประเทศต่าง ๆ รวมทั้งข้อเสนอแนะแนวทางการร่วมมือในอนาคต

นอกจากการประชุมหลักระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๔ มิถุนายนแล้ว ยังมีการจัดประชุมเวทีเฉพาะคู่ขนานกับการสัมมนาด้วย ซึ่งประเทศไทย โดยกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ พอช. และมูลนิธิศูนย์ศึกษาที่อยู่อาศัยแห่งเอเชีย (ACHR) เป็นเจ้าภาพร่วมในการจัดประชุมเวทีคนจนเมือง (Asia-Pacific Urban Poor Forum) และเวทีสัมมนารัฐมนตรี (Ministerial Dialogue) ควบคู่กับการประชุมการพัฒนาเมืองในเอเชียแปซิฟิก โดยเริ่มประชุมตั้งแต่วันที่ ๒๐ - ๒๒ มิถุนายน ทั้งสองเวทีนี้จะเป็นเรื่องการพัฒนาที่อยู่อาศัย ผู้มีรายได้น้อยจากประสบการณ์ของประเทศต่าง ๆ โดยมีการนำผู้เข้าประชุมลงไปศึกษาดูงานในพื้นที่โครงการบ้านมั่นคง โดยกลุ่มรัฐมนตรีและผู้บริหารระดับสูง ประมาณ ๒๐ คน ลงไปดูงานในชุมชนจรัสเมือง และชุมชนบ่อนไก่พัฒนา กรุงเทพฯ ส่วนผู้นำชุมชนจากประเทศต่าง ๆ ประมาณ ๕๐ คน ลงไปดูงานในชุมชนมะพร้าวคู้ และชุมชนศิริรินทร์และเพื่อน จากนั้นผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสองเวทีได้ร่วมประชุมแลกเปลี่ยนกับนายอิสสระ สมชัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ ที่ทำเนียบรัฐบาล โดยผู้เข้าร่วมประชุมได้เสนอให้ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุน ผลักดันและให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการแก่ประเทศต่างๆ ในเอเชียแปซิฟิกในการพัฒนา

ที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อยในเมือง ซึ่งผู้แทนประเทศอินโดนีเซียได้เสนอให้มีการลงนามในบันทึกความร่วมมือสนับสนุนการพัฒนาที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย ระหว่างอินโดนีเซียและไทย ซึ่งในวันถัดมา (๒๒ มิถุนายน) ได้มีการลงนามความร่วมมือดังกล่าวระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยและอินโดนีเซีย โดยนางทิพย์รัตน์ นพลดารมย์ ผู้อำนวยการ พอช. และ Mr.Javil Anshari รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาที่อยู่อาศัย ประเทศอินโดนีเซีย

การประชุมร่วมเวที Urban Poor Forum และ Ministerial Dialogue มีการเสนอแนวทางการทำงานร่วมกันในระยะต่อไป ดังนี้

๑. ให้มีการตั้งเครือข่ายคนจนเมืองระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เพื่อทำหน้าที่สนับสนุน ผลักดันให้เกิดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อยในเมือง โดยผู้แทนชุมชนเป็นแกนหลักทั้งระดับประเทศและภูมิภาค ซึ่งมีแนวทางสำคัญ คือ สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างเมืองและเมือง จัดให้มีการศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนระหว่างเมืองและประเทศต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากความสำเร็จที่เป็นรูปธรรม

๒. สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างรัฐบาลต่าง ๆ โดย UN ESCAP เป็นตัวกลางการประสานงาน

๓. การจัดตั้งกองทุนระดับภูมิภาค เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการทำงานร่วมกันของชุมชนและเมืองต่างๆ

๔. การจัดระบบที่ดินเพื่อสร้างโอกาสให้คนจนมีที่ดินที่อยู่อาศัยที่มั่นคง *

อุดมศรี ศิริลักษณ์ภาพ

อบจ.ภูเก็ต ประกาศ สมทบกองทุนสวัสดิการชุมชน กองทุนละสองแสนบาท เครือข่าย ตั้งเป้าสมาชิก แสนคน ในปี ๒๕๖๐

เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ที่ผ่านมา เครือข่ายสวัสดิการชุมชนคนภูเก็ต ได้ร่วมจัดงาน “มหกรรมสวัสดิการชุมชนคนภูเก็ตสู่สังคมสวัสดิการถ้วนหน้าปี ๒๕๖๐” เพื่อรณรงค์สร้างความรู้ความเข้าใจต่อหน่วยงานและประชาชนในภูเก็ตและการขยายสมาชิกกองทุนให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

นายจิระศักดิ์ ท่อทิพย์ ที่ปรึกษานายกอบจ.ภูเก็ต เปิดเผยว่าอบจ.ภูเก็ต มีแผนและงบประมาณในการสมทบกองทุนสวัสดิการชุมชนทั้ง ๑๘ แห่ง กองทุนละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท และเสนอว่าเงินกองทุนสวัสดิการชุมชน สามารถนำไปจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์เพิ่มเติมได้อีกด้วย เพราะเรามีสถาบันการเงินของชุมชนสามารถนำเงินของชุมชนไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อกองทุนและชุมชน ซึ่งสามารถจัดการได้โดยไม่ผิดหลักศาสนาอย่างใด

นายสำราญ คงนาม ผู้นำเครือข่ายสวัสดิการชุมชน ภูเก็ต กล่าวว่า การเติบโตและยั่งยืนของกองทุน ประชาชน ต้องไม่พึ่งรอการสมทบจากภาครัฐอย่างเดียว สิ่งของแต่ละกองทุน ทำได้ทันทีคือการสร้างความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในตำบล เพื่อการขยายสมาชิกให้ครอบคลุมให้มากยิ่งขึ้น เพราะคนในภูเก็ต มีอยู่กว่า ๓๐๐,๐๐๐ คน

ในงานดังกล่าวมีการลงนามในบันทึกความร่วมมือ สนับสนุนการพัฒนาสวัสดิการชุมชน ระหว่างเครือข่าย สวัสดิการชุมชน จ.ภูเก็ต กับรองผู้ว่าราชการจังหวัด นายกเทศมนตรีเทศบาลนครภูเก็ต องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยมีเป้าหมายให้คนใน จ.ภูเก็ต ร่วมเป็นสมาชิกกองทุนให้ได้ ๑๐๐,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๖๐

มีการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนในจ.ภูเก็ต ครบทุก ตำบล รวม ๑๘ กองทุน สมาชิกกว่า หมื่นคนและเงินกองทุน กว่า ๘.๕ ล้านบาท กองทุนที่มีสมาชิกมากที่สุดคือตำบลป่าคลอก อ.ถลาง ซึ่งมีสมาชิก ๑,๓๒๕ คน เงินกองทุน ๒.๐๗ ล้านบาท รองลงมาคือกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลราไวย์ อ.เมือง สมาชิก กองทุน ๑,๐๑๙ คน เงินกองทุนรวม ๘๔๑,๐๐๐ บาท จัด สวัสดิการที่ครอบคลุม เรื่อง เกิด แก่ เจ็บ ตาย และการบวช *

สมัชชาคุณธรรมแห่ง ชาติครั้งที่ ๕ ประกาศ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ของทุกปีเป็น วันช่อตรงแห่งชาติ

ระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่ ผ่านมา สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน ร่วมกับศูนย์ ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์- คุณธรรม) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) และหน่วยงานเครือข่ายองค์กร ภาควิชาอื่น ๆ รวม ๒๐ องค์กรได้ร่วมกัน จัดงานสมัชชา คุณธรรมแห่งชาติ ครั้งที่ ๕ ณ ฮอลล์ ๙ อิมแพค เมืองทองธานี ภายใต้แนวคิดหลัก “สร้างชาติโปร่งใส สร้างไทยช่อตรง”

งานสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติครั้งนี้ เครือข่าย สมัชชาคุณธรรมแห่งชาติ ๖ เครือข่าย ประกอบด้วย เครือข่ายข้าราชการและการเมือง การศึกษา ศาสนา ชุมชน สื่อ และธุรกิจ ได้ร่วมประกาศปฏิญญาเพื่อ การขับเคลื่อนคุณธรรมความช่อตรงของสังคมไทย ๖ ประการ คือ (๑.) ตระหนักว่าการเสริมสร้างคุณธรรม และความช่อตรงต้องเริ่มปฏิบัติที่ตัวเรา และหน่วยงาน ของเราก่อน ดังนั้นขอประกาศว่าจะรวมตัวกันก่อตั้ง เป็นเครือข่ายสังคมคุณธรรมแห่งชาติ และมีความ มุ่งมั่นที่จะทำให้สถาบันและเครือข่ายของเราเป็นต้น แบบ ซึ่งมีผู้นำ ผู้ปฏิบัติงาน และวัฒนธรรมองค์กรที่ เอื้อต่อการสร้างคุณธรรมความช่อตรง (๒.) เครือข่าย สังคมคุณธรรมแห่งชาติ จะร่วมกันสร้างสังคมไทยให้

เป็นสังคมแห่งความซื่อตรง โดยใช้กระบวนการเสริมสร้างและกล่อมเกลาทางสังคมจากสถาบันครอบครัว สถาบันชุมชน สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันข้าราชการและการเมือง รวมทั้งสถาบันสื่อมวลชน ในการเข้ามาร่วมคิด วางแผนและร่วมแรงร่วมใจในการปลูกฝัง เสริมสร้างและกล่อมเกลาสมาชิก โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน โดยใช้หลักธรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามดั้งเดิมเป็นเครื่องมือการพัฒนา (๓.) ขอประกาศให้วันที่ ๒๒ กรกฎาคมของทุกปีเป็นวัน

แห่งความซื่อตรงของสังคมไทย โดยเครือข่ายจะร่วมกันสร้างระบบและกระบวนการยกย่องเชิดชูการเป็นต้นแบบด้านคุณธรรมความซื่อตรงในระดับบุคคลและหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรม (๔.) จะร่วมกันใช้มาตรการทางสังคมในการลงโทษและประณามผู้ฝ่าฝืนกฎกติกา มารยาทของสังคมและกฎหมายบ้านเมือง พร้อมทั้งต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในทุกรูปแบบ และจะผลักดันให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบและกระบวนการติดตามตรวจสอบและลงโทษผู้กระทำผิดให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล (๕.) จะขยายเครือข่ายสังคมคุณธรรมและการรณรงค์ค่านิยมความซื่อตรงออกไปอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ และเพิ่มศักยภาพการขับเคลื่อนกิจกรรมและมาตรการภาคปฏิบัติอย่างจริงจัง ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพและ (๖.) ทุกองค์กรภาคีจะยึดกรอบทิศทางการขับเคลื่อนเครือข่ายสังคมคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔ และแผนพัฒนาความซื่อตรงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ที่ผ่านความเห็นชอบจากสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติ ครั้งที่ ๕ นี้ เป็นเครื่องมือในการจัดทำกิจกรรมโครงการ และงบประมาณของตนเพื่อสนับสนุนเครือข่ายและการรณรงค์สร้างพลังทางสังคมให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน *

สุธิดา บัวสุขเกษม

มอบบ้าน สภาองค์กรชุมชน ร่วมใจให้ผู้ประสบภัย นำท่วมสุราษฎร์ธานี

เมื่อวันที่ ๒๗ - ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ นายธีระยุทธ เอี่ยมตระกูล ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนายธีรพล สุวรรณรุ่งเรือง ผู้จัดการสำนักงานปฏิบัติการภาคใต้ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน เครือข่ายองค์กรชุมชน, สภาองค์กรชุมชนระดับจังหวัด, สภาองค์กรชุมชนตำบล อำเภอท่าชนะ, สภาองค์กรชุมชนตำบล อำเภอกาญจนดิษฐ์, และหลายภาคส่วนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มอบบ้านสภาองค์กรชุมชนร่วมใจ ๔ หลัง ให้แก่ผู้ประสบภัยน้ำท่วมจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือผู้ประสบภัยในตำบลปาร์ออนและตำบลกรูด อำเภอกาญจนดิษฐ์ ๒ หลัง โดยมอบบ้านสภาองค์กรชุมชนร่วมใจ ๔ ให้ นายสมคิด แสงสว่างและบ้านสภาองค์กรชุมชนร่วมใจ ๓ ให้ น.ส.อุไรวรรณ ทิพย์รัตน์ หลังจากนั้นเดินทางไปตำบลวังอำเภอท่าชนะ มอบบ้านสภาองค์กรชุมชนร่วมใจ ๑ ให้ นายเรวัต แช่ลิ้ม และ บ้านสภาองค์กรชุมชนร่วมใจ ๒ ให้ นางเตื่อม แสงทิ่ง ซึ่งทั้ง ๔ หลังเป็นบ้านผู้ประสบภัยบ้านพังเสียหายทั้งหมด

การก่อสร้างบ้านทั้ง ๔ หลัง ได้รับการสนับสนุนงบประมาณภายใต้โครงการฟื้นฟูชุมชนผู้ประสบภัยน้ำท่วมและภัยพิบัติโดยขบวนองค์กรชุมชนและภาคีภาคใต้ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมกันนี้ได้ร่วมกันวางแผนจัดการรับมือและป้องกันภัยพิบัติกับสภาองค์กรชุมชนตำบลชายฝั่งรอบอ่าวบ้านดอนอีก ๑๓ สภา ๓ อำเภอ รวมถึงการฟื้นฟูชุมชนหลังประสบภัยพิบัติภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วย *

จิรวรรณ วรรณทอง

จดทะเบียนหยุดต้อง แต่...อ่อนแอและโกง

ปฐวีกาล

สิ่งที่คนทั่วไปและหน่วยงาน
มักจะถาม องค์กรชุมชนคือ จดทะเบียน
กับหน่วยงานไหนหรือเปล่า นี่ดูจะเป็น
คำถามธรรมดา แต่ดูให้ลึกๆลงไปแล้ว
เป็นการสะท้อนความเชื่อที่ผิด
หลักตรรกะอย่างยิ่ง

คำถามดังกล่าวตั้งอยู่บนสมมุติฐานหรือ
ความเชื่อที่ว่า ถ้ามีการจดทะเบียนหรือ
มีการรับรองจากหน่วยราชการ
องค์กรนั้นจะมีความน่าเชื่อถือหรือ
มีความเข้มแข็ง

ซึ่งข้อเท็จจริง ไม่เป็นเช่นนั้น

นี้ วิชาการด้านการบริหารได้ศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวาง ว่าองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization : HPO) องค์กรที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีลักษณะอย่างไร พบว่า องค์กรที่มีสมรรถนะสูงมีคุณลักษณะสำคัญมากกว่า ๒๐ ประการ เช่น ใช้ทรัพยากรในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพหรือสำเร็จตามเป้าหมาย เจ้าหน้าที่และคนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการดำเนินการสูง มีการสร้างนวัตกรรม และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้าและบริการ ให้ความสำคัญกับการบริการลูกค้าหรือผู้รับบริการ มีการรับฟังข้อมูลสะท้อนกลับจากลูกค้าหรือผู้ใช้บริการและคนที่เกี่ยวข้องมาปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง มีโครงสร้างที่แบนราบ สายการบังคับบัญชาสั้น กระจายอำนาจการบริหารออกไปมากที่สุด เน้นการสร้างความร่วมมือมากกว่า การสั่งการ เจ้าหน้าที่ทุกระดับรวมทั้งผู้บริหารระดับสูงมีการทำงานเป็นทีม ทีมมีอำนาจในการตัดสินใจและมีความรับผิดชอบสูง ไม่มีการแบ่งแยก เป็นฝักเป็นฝ่าย ร่วมมือกันทำงานทั่วทั้งองค์กร มีการสื่อสาร และแบ่งปันข้อมูลข่าวสารที่ทันเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง มีความเอื้ออาทร และไว้เนื้อใจกันระหว่างคนทำงาน มีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้และใช้ การเรียนรู้มาปรับปรุงคุณภาพการทำงานอย่างต่อเนื่อง เน้นการปฏิบัติการ เรียนรู้จากการทำงานจริงมากกว่าการวางแผน คิดวิเคราะห์อย่างละเอียด มีโครงสร้างการทำงานที่ยืดหยุ่น มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับคนที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง ผู้บริหารระดับสูงมีประสิทธิภาพในการนำและ กำกับทิศทางการทำงานขององค์กร มีกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างผลงานคุณภาพทั้งระยะสั้นและระยะยาว ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับมีความเข้าใจและทำงานตามทิศทาง ยุทธศาสตร์ ค่านิยมหลักขององค์กร

อย่างถาวร มีการพัฒนาบุคลากรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง สร้างวัฒนธรรมหรือค่านิยมที่เน้น การสร้างผลงานเชิงคุณภาพ องค์กรมีสมรรถนะ ที่จะรองรับความเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ อย่าง ต่อเนื่อง มีเป้าหมาย กลยุทธ์การทำงานและ ค่านิยมที่ชัดเจนท้าทายและมาจากการระดม ความคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีทุน ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีการบริหารทุนนี้ อย่างมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาสภาพแวดล้อม การทำงานและการสร้างแรงจูงใจให้ พนักงานสร้างนวัตกรรมและผลงาน ที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง มีระบบ สารสนเทศและการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพ

การจดทะเบียนเป็นมูลนิธิ สมาคม สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร บริษัท จะทำให้องค์กรต่างๆ มีความเข้มแข็งมีการ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักเกณฑ์ที่ว่า มาหรือเปล่า

หน่วยราชการทุกหน่วยมีกฎหมายรับรอง การจัดตั้ง ผ่านการกลั่นกรองพิจารณาจากสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นการ “จดทะเบียน” ที่สลับซับซ้อนที่สุดในโลก มีกระบวนการตรวจสอบการทำงานอย่างละเอียดรอบคอบ มีหน่วย ตรวจสอบมากมายหลายสิบ แต่ทุกคนยอมรับว่า ระบบราชการไทยเป็นองค์กรที่ไม่มีประสิทธิภาพ อย่างยิ่ง ไม่มีใครอยากทำงานในระบบที่ เสื่อมโทรมอันนี้ การจัดลำดับความโปร่งใสของ ประเทศทั่วโลก (ซึ่งหมายถึงการถามว่าประเทศนี้ คอร์รัปชันมากน้อยแค่ไหน) ของ Transparency International ในปี ๒๕๕๓ คนทั่วโลกที่มีการ สอบถามให้คะแนนประเทศไทยแค่ ๓.๕ จาก คะแนนเต็ม ๑๐ ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจ ความคิดเห็นของประชาชนในปี ๒๕๕๒ ของ สถาบันพระปกเกล้าที่ประชาชนร้อยละ ๔๕ ระบุว่าเจ้าหน้าที่บางคนคอร์รัปชันและมีคนร้อยละ ๘ ที่เชื่อว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐเกือบทุกคน/ทุกคน คอร์รัปชัน ร้อยละ ๑๗ ยืนยันว่าพบเห็นการ คอร์รัปชันด้วยตนเอง

ในแง่ของการจดทะเบียน ของการรับรอง เมื่อเทียบระหว่างองค์กรชุมชน ธุรกิจเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) และหน่วยราชการ หน่วยราชการเป็นหน่วยงานที่น่าเชื่อถือมากที่สุด แต่คุณภาพของหน่วยราชการน่าเชื่อถือมากที่สุดตามการจดทะเบียนหรือเปล่า

การจดทะเบียนทำให้คนในองค์กรลดการโกงลงได้บ้างหรือเปล่า การจดทะเบียนทำให้สมาชิกในองค์กรบริการชุมชนได้ดีขึ้นไหม ทำงานคุ้มกับเงินเดือนที่มาจากภาษีประชาชนหรือเปล่า ทำงานได้เร็วกว่าเดิมหรือเปล่า

เป้าหมายของการพัฒนาองค์กรประเภทต่างๆทุกประเภทคือ การทำงานที่เร็วขึ้น (Faster) ดีขึ้น (Better) และ สิ้นค้า/บริการมีราคาถูกลง (Cheaper) การจดทะเบียนจะทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายนี้หรือเปล่า ทำไมสังคมไทยจึงเอาเรื่องประสิทธิภาพขององค์กรมาปนกับเรื่องการจดทะเบียน

นี่อาจจะวิเคราะห์ไปได้ถึงวัฒนธรรมทาสที่เราเลิกไปแล้วเมื่อ ๑๐๐ กว่าปีก่อน ซึ่งพัฒนามาเป็นระบบราชการ ระบบเจ้าขุนมูลนายที่ยังแพร่หลายอยู่ในปัจจุบัน สาธารณสุขของวัฒนธรรมนี้คือ ไม่เชื่อตนเอง ไม่เชื่อชุมชนของตนเอง แต่เชื่อเจ้านาย เชื่อระบบราชการ ขอให้ระบบราชการรับรองชีวิตรับรองการกระทำทุกอย่างของประชาชนโดยเชื่อมโยงอย่างผิดๆว่าการรับรองที่ว่านั้น การจดทะเบียนที่ว่านั้นคือ แสดงว่าองค์กรเข้มแข็ง ทั้งๆที่ไม่เกี่ยวข้องกันเลยดังกล่าวแล้ว

ที่น่าตลกคือหน่วยราชการที่เราต้องการให้มารับรอง มาจดทะเบียนองค์กรชุมชนนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นองค์กรที่ไม่เข้มแข็งอ่อนแอ คอร์รัปชัน ไม่มีความร่วมมือกัน แย่งตำแหน่งกันสารพัดลักษณะขององค์กรที่มีความอ่อนแอล้วนรวมอยู่ในระบบที่เราต้องการให้เขามารับรอง องค์กรของ ประชาชนนี้กลุ่มออมทรัพย์คลองเปี้ยะ อ.จะนะ จ.สงขลา ทำงานมาครบ ๓๐ ปี เมื่อต้นปี ๒๕๕๔ มีเงินทุนออมทรัพย์ของสมาชิก

ทั้งตำบลกว่า ๗,๐๐๐ คนกว่า เริ่มจากเงินออมประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าบาท ปัจจุบันมีเงินออม ๒๙๐ ล้านบาท คณะกรรมการบริหารเกือบทั้งหมด จบประถมศึกษา สิ่งที่น่ากลุ่มอย่าง นายอัมพร ดั่งปาน ยืนยันมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนปัจจุบันคือ ไม่จดทะเบียน เป็นนิติบุคคลหรือองค์กรที่กฎหมายบังคับใดๆทั้งสิ้น

องค์กรชุมชน ทั่วประเทศนับพัน นับหมื่นองค์กรที่มี การทำงานบริการ ชุมชนอย่างมี ประสิทธิภาพ มีความเชื่อใน ทำนองเดียวกัน

คือ ไม่เชื่อว่า การจดทะเบียนจะ ทำให้องค์กรชุมชน เข้มแข็ง *

ความดี เพื่อแผ่นดิน

กลุ่มพอช. สัมพันธ์ ขอเชิญเจ้าหน้าที่ และผู้นำชุมชน ร่วมกิจกรรม “จับขต่อความดี เพื่อพ่อ เพื่อแผ่นดิน” ตั้งแต่วันนี้ถึง ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔

กติกาต่างๆ

สมัครเข้าร่วมโครงการในนามบุคคลหรือ ทีม (๒ คนขึ้นไป) โดยการบอกเล่าความดี ที่ประทับใจของคุณหรือที่คุณทำร่วมกับ ครอบครัว หรือกับเพื่อนในกลุ่ม ในรูปแบบไหนก็ได้ พร้อมภาพ ถ้านำเสนอเป็น เอกสาร ไม่ควรเกิน ๕ หน้ากระดาษเอสี่

จะมีการประกาศมอบรางวัลให้กับความดี ที่ประทับใจ จำนวน ๑๔ รางวัล ในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ และใบประกาศการทำ ความดี สำหรับ ๘๔ ท่านแรกที่ส่งเข้ามา ก่อน สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

คุณสุธิดา บัวสุขเกษม โทร. ๐๘-๙๖๑๐-๕๕๔๐
คุณอภิรักษ์ ยอดมณี โทร. ๐๘-๙๖๘๔-๕๗๙๗

สิ่งตีพิมพ์

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ ๔๑/๒๕๕๐
ปณฝ.คลองจั่น

เหตุขัดข้องที่นำจ่ายผู้รับไม่ได้
(กรุณาส่งคืน พอช.)

- ๑. จ่าหน้าไม่ชัดเจน
- ๒. ไม่มีเลขบ้านตามจ่าหน้า
- ๓. ไม่ยอมรับ
- ๔. ไม่มีผู้รับตามจ่าหน้า
- ๕. ย้าย ไม่ทราบที่อยู่ใหม่
- ๖. อื่นๆ

ลงชื่อ

สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)

๙๑๒ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๔๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๓๗๘ ๘๓๐๐ โทรสาร ๐ ๒๓๗๘ ๘๔๐๓

พอช - CODI

E-mail : public@codi.or.th Website : www.codi.or.th